

REVISTA

VÂNĂTORILOR

Organ Oficial al Uniunii Generale a Vânătorilor din România

Administrația Revistei Strada Sărindar No. 22

Sediul „Uniunii”: E-dul Carol 30

M. S. REGELE LA VÂNATOARE DE COCOȘI DE MUNTE

UNIUNEA GENERALA A VANATORILOR DIN ROMANIA

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELEI
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalt Președinte de onoare: A. S. R. Principele Moștenitor al României

PREȘEDINTE: Dinu R. Golescu.

PREȘEDINȚI DE ONOARE: Mihail Sutz, Mihail Pherekyde și Antoniu Mocșony.

SECRETAR GENERAL: C. G. Alexianu

VICE-PREȘEDINȚI: Nicolae Racottă și Dr. Gh. Nedoi

MEMBRI-CONSILIERI: Dr. C. Andronescu, Principele George Val. Bibescu, Dinu I. C. Brătianu, Dr. I. Bejan, D. Biju (pentru Banat) I. Brătescu-Voinșchi

Lt. Col. Sebastian Brândușa (pentru Transilvania) Dr. I. E. Costinescu, General Cotescu, Prof. Univ. Dragomir (Cluj), Mih. Sc. Pherekyde, Gr. N. Grecianu,

General I. Garleșteanu, Prof. Dr. Ernest Juvara, Prof. Dr. Amza Jianu, G. Lakeman-Economu, Dr. C. Leonte, H. Cavalier de Miculi (pentru Bucovina), General

G. G. Manu, Prof. Dr. Meșianu, Dimitrie I. Niculescu, George A. Plagino, Nicolae Saulescu, George. Schina, Dr. L. Scupiewski, Stefan Șendrea, I. Sagasta-Bă-

lănescu, Vasile Ștefan, Prof. Dr. G. Slavu, Colonel C. V. Sterea, Sever Tipeiu, Prof. Dr. G. Udrișchi.

CENSORI: Diamandi Mahole, N. Calerghy, M. Flechtenmacher, C. Georgescu, S. Bodnarescu.

UNIUNEA GENERALĂ

A VÂNATORILOR DIN ROMÂNIA

Sub Înalta Protecție a M. S. Regelui

Sediul: Bulevardul Carol 30

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate societățile de vânatoare se pot grupa în jurul ei.

MEMBRII ACTIV.: plătesc taxă de înscriere 100 le.

Cotizație anuală 50 „

MEMBRII ADERENȚI „ taxă de înscriere 40 lei

Statutele U. G. V. R. se trimit D-ilor membrii la cerere contra 5 Lei în mărci poștale.

Abonamentul la Revista Vânătorilor este obligatoriu pentru toți membri Uniunii.

REVISTA VÂNATORILOR

(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor) din România

Publică: articole cu subiecte pur vânătorești; numele membrilor Uniunii; numele donatorilor; lista contraveniențelor la legea de vânatoare; dări de seamă a societăților de vânatoare, etc.

Abonament 50 lei anual.

Primește anunțuri comerciale

Administratia Revistei Str. Sărindar No. 22
Sediul U. G. V. R. B-dul Carol 30

Uniunea Generala a Vânătorilor din Romania

— Sub Înalta Protecție a M. S. Regelui —

Înalt Președinte de Onoare A. S. R. Principele Moștenitor al României

SEDIUL: B-dul CAROL No. 30.--ORELE DE BIROU 3-7 d. a.

„HUBERTUS”

F. WILHELM PETRI & FII — ALBA-IULIA

Sucursala: BUCUREȘTI, Strada CAROL 142. — Agenția: VIENA III, KEILGASSE 4, II/19

Secțiunea fotografică:

Reprezentanța Generală a firmelor:

Krupp-Ernemann, Aparate Cinematografice, Societate Anonimă, Dresda.

Fabricile Ernemann, Soc. pe Acțiuni Dresda

BEFA Soc. An. Fabrica de hârtie fotogr. (fost Dr. Schleussner) Berlin.

Tip-Top Fabricile Photo Chimice, Dr. Bernfeld & Dr. Fischl, Viena.

Gustav Heyde (Aktino-Fotometre) Dresda.

Etc., Etc., Etc.

Secțiunea de Vânatoare și Sport:

Depozit Permanent al Renumitelor Cartușe Wöllersdorf:

PRAF DE PUȘCA ȘI ALICE.

PROECTILE „IDEAL” ȘI BRENNECK.

RECHISITE PENTRU INCARCAREA ȘI CURĂȚIREA ARMELOR.

PREPARATE PENTRU CONSERVAREA PIELEI ȘI A ARMELOR.

DOPURI PENTRU CARTUȘE, Etc.

Artiști și amatori serioși intrabuentează exclusiv:

HÂRTIE FOTOGRAFICĂ „B E F A” (Dr. SCHLEUSSNER. — Chimicalele „T I P-T O P”. Heydes Aktino-Fotometre.

„IMPERATOR” KRUPP ERNEMANN renumit ca cel mai bun proiector CINEMATOGRAFIC DIN LUME
Recompensat cu Marea Medalie de Aur. — Diploma de Onoare a EXPOZIȚIEI UNIVERSALE din Amsterdam 1920, Londra 1921, etc.

APARATE DE PROECȚIUNI ȘI DE MARIRE PENTRU UNIVERSITAȚI, ȘCOLI ȘI FAMILII
Instalațiuni de orice laboratoare pentru: BIOLOGIE, ZOOLOGIE, PATHOLOGIE CUM ȘI SERVICIUL CRIMINALISTIC, CONSTATARI DE FALSURI IN SCRIPTE, Etc., Etc.

MICI APARATE ȘI APARATE SPECIALE PENTRU EXPEDIȚIUNI ȘTIINȚIFICE POTRIVITE LA ORICE CLIMA, Etc.
BINOCULURI PRISMATICE „ERNEMANN” CU MĂRIRE DE 8 ORI; PREFERITE DE ARMATA, MARINA, VÂNATORI, PORT, Etc., Etc.

Camera Plăcile { ERNEMANN ERID PENTRU ATELIERE ERAL PENTRU AMATORI

Procurator

Vă rugăm să aveți în vedere că
ce să vă rugăm și să vă rugăm să vă rugăm;
câți, fiindcă și vă rugăm pentru că în lege și în
Procuratorul este creatorul prin faptul că a creat.

O MARE BUCURIE

*Vânătorul are pururi un cuvânt de cinste dat,
Ca să cruțe și să aibă 'n ocrotirea sa vânatul;
Căci, făcând o vânătoare precum stă în lege sfatul,
Preamarii vom Creatorul prin făptura ce-a creat.*

Cu litere de aur sunt săpate de azi înainte pe frontispiciul „Uniunii” aceste cuvinte nobile, pe care Majestatea Sa Regele le-a scris cu mâna Sa pe fotografia ce a bine-voit a ne dăruî.

Ele vor lumina calea pe care trebuie să pășească toți acei care aspiră la titlul de adevărat vânător, calea cea dreaptă, calea ce ne-a arătat-o iubitul nostru Suveran, când ne-a acordat suprema favoare de a fi Înaltul Protector al Uniunii noastre.

Aducând această veste bună la cunoștința tutulor prietenilor noștri — ca un fel de dar pentru noul an vânătoresc care se deschide — rugăm întreaga suflare vânătoarească din frumoasa noastră Românie să se unească cu membrii „Uniunii”, ca într'un singur glas să strigăm cu toții:

Trăiască M. S. Regele, Înaltul nostru Protector.

Trăiască A. S. R. Principele Carol, Înalt Președinte de Onoare al „Uniunii”;

Trăiască Dinastia Română!

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Catre Membrii Uniunii

Am fost foarte surprinși constatând, din numeroasa corespondență sosită atât la redacție cât și Comitetului, că mulți membrii, de bună credință, nu sunt încă complet lămurii asupra „cazului Scraba”.

Firește că am evitat, pe cât se putea, să ocupăm coloanele „Revistei Vânătorilor” — consacrată scopurilor mai utile — cu un fapt divers, care nu putea interesa marele public vânătoresc.

Afacerea fostului Secretar General este de acum înainte în mâinele Contenciosului Uniunii și al Justiției, care-și urmează cursul. Totuși, pentru cei care doresc să știe în mod exact cea ce s'a întâmplat, pentru cei care au trimes în trecut corespondență și bani societății și cărora le datorăm, prin urmare, explicații, pentru toți aceștia publicăm în numărul de față „în extenso” Procesul-Verbal al Adunării Generale din 26 Mai a. c., împreună cu cuvântarea D-lui N. Racotta, în cuprinsul căreia vor găsi, sub semnătura proprie a venerabilului nostru Președinte D-nu R. Goleescu și a distinsului nostru Vice-Președinte, senator N. Racotta, istoricul amănunțit al întregii afaceri.

Cu aceasta sperăm că am terminat definitiv — față de membrii „Uniunii” — cu „afacerea Scraba”.

COMITETUL

Problema cea mare

Vânătoarea, — ca ori și ce acțiune omenească în care se afirmă superioritatea omului asupra animalului, — cată să încerce, (mai cu seamă astăzi, după înfricoșătoarea omucidere, care a fost războiul european), un pas vrednic de luare aminte către o atitudine milostivă — dacă putem spune astfel, în cazul nostru — față de speciile interioare și dezarmate, ce ne sunt — vânătoarește — adversare.

Vânatul, adică pasărea ori animalul sălbatec, ce se ivește în cătarea puștii noastre, trebuie să însemne — pentru omul cu mintea senină și sufletul coprinzător — nu un element hărăzit distrugerii, ci un tovarăș. Nu un inamic, ci un prieten. Nu o jigodie, ci un partener, pe arena unui sport comun: — eu atac, ei parează. Eu atac cu tehnica diabolică a explozibilului. El se apără cu vertiginozitatea zborului ori a fugii. Eu îl urmăresc cu rassa mea redutabilă de câini, el mă derutează cu instinctiva lui supieță de ins care'mi bătuește insuficiențele.

Un concurs de forțe — nu tocmai disproporționate — un concurs din care, de foarte multe ori, omul — în ciuda armelor cu repetiție și a tacticei vânătoarești — cade rușinat în fața umilului adversar din dumbravă, ce triumfă, conștient poate, de superioritatea calităților lui naturale.

In spirital acesta a fost întocmită noua lege a vânătorului. Căci ea cată să izbească — vădit — în asasinii nevinovaților făcături ale lui Dumnezeu, adică în acei apași vânătoarești, cunoscuți sub numele subtile de „braconieri“.

Braconierul, — bipedul acesta căruia industria modernă i-a pus la îndemână țevi ieftine și gloanțe din belșug — nu e stimulat în activitatea lui „vânătoarească“ decât de o singură ambițiune, care e și suptema lui satisfacție: crima.

Firește că o asemenea lege, — care protejează vânătorul și obligă pe purtătorul de armă la o conduită civilizată — a stârnit cum era de prevăzut, cumpănită frământare în cercurile braconiere, frământare asemănătoare, ca dedesubturi sufletești, cu aceea încercată, acum câteva decenii, de anumite cercuri lonaoneze interesate, când, printr'o lege polițienească, se introducea — pentru spinările pungașilor de meserie — bătaia cu bice plumbite.

Grație legii biciului de plumb, Londra s'a curățat de apași, mai curând decât spera.

Să nădăjduim că față de rigurile legii vânătorului să vedem și plaiurile noastre spălate — în 5—6 ani — de râia braconajului.

Până atunci însă, toți scrabiile certați cu registrele cinstitelor socoteli și cu pravila bunei cuviințe, toți cleptomanii cu fișă la siguranță, toți trânzii sufletești ai mahatalelor, toată cireada de precupeți canaestini ai vânătorului, vor face roată în jurul celui mai isteț dintre ei și vor țipa că legea actuală — ca și legea biciului de fier din Anglia — este o lege „feudală“ fiindcă nu îngăduie ori și cui exercitarea „dreptului“ (!) de a ucide ori cum, ori unde și ori când poți și va veni să ucidă.

Recunoaștem: legea e aspră. Dar asprimea ei vine tocmai în avantajul omului sărac.

Aplicarea strictă a legii va înmulți considerabil vânătorul, iar ca urmare, prețul cărnei și a pieilor de îmbrăcăminte va scădea în chip uimitor, pe piață.

Mai târziu vom putea dovedi aceasta cu cifre elocvente.

Deocamdată, problema care pasionează „Uniunea“ este alta, mai urgentă, mai înaltă — de ordin eticamente moral:

Este, oare, posibilă o educațiune sufletească a masselor, în sensul de a le face să urmărească în vânat, nu voluptatea bestială a suprimării unei făpturi inofensive, prin glonț, — ci bucuria iluminată și sănătoasă de a veni în atingere intimă cu natura, și a respira — în cuprinsul ei larg și bun — parfumul unei superioare reculegeri?

Noi credem că o asemenea educațiune este posibilă.

Vom vedea în No. viitor, anume prin ce metode.

N. N. Tonitza

DAREA DE SEAMA

ADUNAREI GENERALE EXTRAORDINARE
A U. G. V. R. DIN 26 MAI A. C.

PROCES-VERBAL

Astăzi 26 Mai 1922 orele 10 seara, prezenți fiind 82 membri ai „Uniunii generale a vânătorilor din România“ alături de reprezentanții societăților de vânătoare din întreaga țară, aflate la Uniune, și de reprezentanții „Reuniunii Române pentru Ocrotirea Vânătorului“ din Transilvania și „Societății pentru Protecția Vânătorului“ din Bucovina, întruniți în Adunare Generală Extraordinară convocată de către președintele Uniunii d-l Dinu R. Goleșcu, conform a t. 17 și 19 din Statute*), și de către Consiliul de Administrație, conform Procesului-Verbal încheiat în ziua de 23 Aprilie 1922, sub președinția d-lui Dinu R. Goleșcu, Președinte de Onoare fiind d. Antoniu Mocșony, Maestrul vânătorilor regale d'pă ce s'a făcut apelul nominal, s'a declarat de d-l Președinte de Onoare ședea și deshisă.

Domnia-Sa, după ce și exprimă bucuria de a vedea întruniți la un loc pe toți vânătorii din România-Mare, dă cuvântul d-lui Președinte Dinu R. Goleșcu.

Domnul Dinu R. Goleșcu, mulțumind Adunării Generale pentru insultețirea cu care a răspuns chemării Consiliului, arată că în afară de membrii prezenți, până acum, peste 200 de adeziuni ne-au acordat în scris încrederea în acțiunea întreprinsă de Consiliu. D-sa declară apoi Adunarea Generală Extraordinară legal constituită și dă cuvântul d-lui Vice-președinte, senatorul Nicolae Racottă.

Domnul N. Racottă, luând cuvântul, face expunerea faptelor cari au motivat convocarea acestei Adunări Generale Extraordinare. D-sa arată că această Societate a fost constituită în 1919 din inițiativa d-lui Dinu R. Goleșcu, cu scopul principal de a ocroti vânatul și a ajuta organele administrative în această direcție, precum și de a unifica toate societățile de vânătoare din țară.

În această societate, funcțiunea de secretar general a fost încredințată d-lui M. D. Scrața, care, fiind funcționar la Poșta

*) Art. 17. — Ea (Adunarea Generală) se întruneste odată pe an, în luna Februarie în sesiune ordinară, prezentându-i-se bilanțul, precum și celelalte chestiuni ce vor fi în ordinea de zi.

Art. 59. — Numai Comitetul de Direcție convoacă consiliul de administrație și numai Consiliul de administrație convoacă Adunările Generale.

Comitetul de Direcție se compunea din președintele, vice-președintele N. Racottă și secretarul-general al Uniunii (N. R.)

Centrală, dispunea de mai mult timp și putea să se ocupe și de publicitatea necesară. În acest scop s'a imprimat în primii doi ani un buletin trimestrial, în care se publica numele tuturor celor cari aduceau donații sau se înscriau în Societate.

Incet, incet, d-l Scraba, care ca secretar avea în grije toate scriptele, registrele și operațiunile Societății, prin toleranța Consiliului de Administrație—singurul conducător al Societății, conform Statutelor — și-a arogat dreptul să facă din revistă (pe care am scos-o în urmă, în anul al III-lea) o tribună a sa personală, unde și-a permis să aducă atacuri personale organelor administrative, să critice în mod vehement, în contra convingerilor Consiliului, Legea Vânătoarei ce se vota în Parlament și fusese chiar supusă examinării Consiliului punându-se astfel în conflict cu întreg Consiliul de Administrație al Uniunii și în special atacând personal pe șefii organizației, care pe baza legii fusese creată în Ministerul Domeniilor, organizație în care însă nu intrase și d-sa, precum ar fi dorit-o.

Am convocat un consiliu, conform Statutelor, continuă d-l Racotta, în care fiind față și d-l Scraba, s'a propus un comitet de redacție pentru „Revista Vânătorilor“. D. Scraba însă a refuzat să facă parte din acest comitet și începând cu No. 18 al Revistei Februarie), aceasta a eșit din administrația D-sale.

Văzând că îi scapă din mâini acest mijloc de propagandă personală și de satisfacere a intereselor sale personale, a căutat prin toate mijloacele să zădărnicească apariția Revistei, refuzând să dea listele de abonați și în general toate scriptele și abuzând de situația sa la Poșta Centrală, a ordonat funcționarilor săi subalterni să oprească mandatele ce soseau pe adresa Revistei și Uniunii la noul sediu din strada Sărindar 22, la „Tiparul Românesc“, după cum se poate constata dintr'o scrisoare a Administratorului „Tiparul Românesc“, d-l Barbu, cu data de 9 Martie 1922, (deci cu mult înainte de Adunarea Generală din 27 Aprilie, pregătită de d-l Scraba) și dintr'o declarație scrisă a conductorului poștal Nichita Enescu, ambele aflate la dosar. Iar pentru a-și pregăti un teren de luptă și crezând că astfel va atrage de partea sa mulțimea, D-sa a pus chestiunea sub forma unei lupte de clasă, când de fapt nu era la mijloc de cât un interes al d-sale personal și material — și denaturând scopul Societății și a conducătorilor ei, a început a susține că această Societate, formata pentru protecția în general a vânătorului și pentru unificarea legislației vânătoarești, ar avea să se ocupe mai cu seamă de interesele vânătorilor în conflict cu legile și cu autoritățile constituite.

— Tot atât de greu de admis este să fi găsit D-sa vre un membru al Uniunii, destul de naiv să îi puut crede alarma ce cu rea credință și perseverență vrea să dea, relativ la intenția roastă de a transforma „Revista Vânătorilor“ într'un organ al Ministerului de Domenii. Oricine știe că Ministerul n'are nevoie de Revista noastră, când are un organ mult mai bun la dispoziție: Monitorul Oficial. Ar însemna să răsplătim cu ingratitudine gestul Ministerului, care ne subvenționează cu 20.000 lei anual, lăsând să se acrediteze de către persoane interesate asemenea invențiuni.

Din acest moment D-l Scraba nu încetează de a complota, la început în ascuns, împotriva noastră și pe când noi eram de perfectă bună credință—D-sa se ocupa să strângă în mod subversiv împrejurul d-sale câțiva prieteni personali și denaturând faptele, făcând demagogie pentru a induce în eroare și a atrage astfel pe membri Societății, care nu puteau să fie în curent cu mașinașiunile d-sale, a pregătit Adunarea Generală din 27 Aprilie a. c., când aducând mai mulți prieteni al d-sale care au avut în ascuns pregătite mai dinainte așa zise procuri, a determinat prin atitudinea sa de scandal retragerea întregului Consiliu ce se afla de față, precum și a membrilor care nu înțelegeau să facă jocul său. După plecarea noastră, continuă d-l Racotta, D-l Scraba a format un comitet, fără ca vechiul Comitet să fi fost descărcat și fără ca d-sa să fi prezentat în mod valabil vre-o socoteală de gestiunea sa. De altfel, de când există Uniunea. D-l M. D.

Scraba prezenta în trecut numai registrele d-sale și nici odată vre-un act justificativ.

Cu toate că Consiliul hotărâse încă din 21 Martie a c. conform Statutelor, ca fondurile Societății să fie depuse pe numele d-lui Președinte Dinu R. Golescu, D-l Scraba nu a fost următor acestei hotărâri. Mai mult, prevăzând conflictul pe care-l prepara, a avut grije să ridice chiar acum în urmă 18 000 lei din depozitul nostru dela Banca Agricolă, fără autorizația Consiliului, după cum prevăd Statutele.

Aceste fonduri depuse la Banca Agricolă, provin mai cu seamă din donațiile făcute de membrii din Consiliu, căci cotizațiile de 10 lei odată pentru todeauna, nu puteau constitui un fond apreciabil, și din vânzarea munițiilor pentru care eu am intervenit la R. M. S. ca să fie date Uniunii spre desfacere la vânători și pentru plata cărora eu am deschis un credit la Banca Franco-Română, cu garanția mea personală. Aceste munițiuni s'au vândut la început prin Societatea Comercială „Columb“, apoi d-l Scraba le-a luat la d sa acasă de când nu s'a mai luat nici o socoteală, decât ce-a voit d-sa să ne arate.

D-l Racotta continuă spunând că din cele mai sus expuse se poate vedea care era situația d-lui M. D. Scraba în momentul convocării Adunării Generale din 27 Aprilie a c. și care era interesul său ca să mistifice rezultatul acestei Adunări Generale, transformând-o într'o reuniune a câtorva prieteni, cu care să hotărască, nu chestiunile de ordin general și obiectiv, care interesau Uniunea și care erau la ordinea zilei conform actului de convocare, publicat în Revista Vânătorilor No. 21, ci chestiunile pecuniare, care interesau direct pe d-l Scraba.

Intr'adevăr, după cum se poate vedea în procesul verbal al acelei Adunări Generale, se hotărâște depunerea fondurilor, așa ca să nu poată fi ridicate decât cu semnătura d-sale și a președintelui, rămas și recunoscut și de acea Adunare Generală, Dinu R. Golescu.

Iar peste două săptămâni, la 15 Mai 1922, noii membri aleși (?!) de d-sa în Consiliul de Administrație, și în li, sa vechilor membri rămași și după alegerea din 27 Aprilie și care formează majoritatea în Consiliu, (după cum se poate ușor constata pe coperta verde a numărului scos de d-sa) și sub vice-președinția (?!) D-lui G. Maxintean, pe care nici măcar așa zisa Adunare Generală dela 27 Aprilie nu l'a ales ca vice-președinte, hotărâse ca fondurile să poată fi ridicate cu semnătura d-lui M. D. Scraba și a acestui pretins vice-președinte.

Pentru ce toate acestea?

Pentruca, în realitate, d-l Scraba să poată dispune singur de acele fonduri.

Se mai hotărâște de acea pretinsă adunare generală ca Revista Vânătorilor să-i fie din nou redată d-lui M. D. Scraba, care să aibe libertatea de a-și alege pe ori cine vrea ca să-l secondeze.

Și scate în adevăr d-l Scraba, cu banii noștri și ai dvs. domnilor, adaugă d-l Vice-președinte Racotta un număr 22-23 al Revistei (coperta verde) în care nu vorbește de altceva, decât de apeluri la fonduri, la mandate, la abonamente și altele, fiind-că aceasta îl interesează pe d-sa.

Se mai hotărâște în sfârșit ca sediul Uniunii și al Revistei să revie tot la d-sa acasă, în Cal. 13 Septembrie, 85.

Iată pentru-ce îi trebuia d-lui Scraba, nu o adevărată Adunare Generală, ci o reuniune de câțiva prieteni, cu care să-și poată aranja treburile care-l interesau.

Și în deciziunea acestei reuniuni, d-sa găsește îndrăzneala de a afirma că noi, împreună cu vechii membri ai Consiliului, recunoscuți chiar de d-sa, fiindcă se văd trecuți pe coperta verde a numărului său de Revistă, suntem uzurpatorii numelui „Revistei Vânătorilor.“? aceeași îndrăzneală de altfel cu care afirmă neadevărurile sfruntate din comunicarea (tipărită pe hirtie galbenă) ce adresează membrilor Uniunii și în special acesta: că în urma producerii scriptelor și pleselor justificative controlate, Parchetul nu l'a găsit cu nimic vino-

vat!... Asta se va vedea mai târziu, când Parchetul își va fi terminat ancheta, ceea ce e încă departe de a fi un fapt împlinit. Deocăndată însă, văd că, neîndrăznind să scălească acest apel, pentru a înșela pe acei care nu sunt în curent cu aceste lucruri, îl face în numele Consiliului de Administrație, adică a noastră, a acelor care l'am exclus din Uniune, în frunte cu d-l Președinte Goleșcu și toți domnii Președinți de onoare, Vice-Președinți și Membri Consilieri, care figurează și în capul revistei d-sale cu coperta verde.

Dar hotărârile acestei pretinse adunări generale, cu care d-l M. D. Scraba vrea să inducă în eroare pe acei dintre membrii Uniunii, care nu pot fi în curent cu adevărata situație, pentru a-i determina să-i trimeată donațiuni, cotizații și abonamente la Revistă, nu pot avea nicio valoare, pentru motivele juridice cari se vor vedea mai jos.

Dar dacă toate actele făcute de d-l Scraba posterior acelei Adunări Generale nu pot avea nicio bază temeinică, fiind că se sprijină pe niște hotărâri care nu sunt ale unul organ ce reprezintă voința nătrucată a membrilor, ele nu pot fi ținute în seamă și pentru motivul că d-l Scraba pe temeiul Art. 38 din Statute *) a fost exclus din Uniune și deci și din funcția de Secretar General, nu numai de Comitetul de Direcție, format din D-l Președinte Goleșcu și din mine, ci și de Consiliul de Administrație care, atât primul în întregime cât și al doilea în majoritate, sunt recunoscuți chiar de d-sa după cum se poate vedea din tipărirea numelor noastre pe coperta numărului d-sale din Revista Vânătorilor, (coperta verde No. 22-23), apărută după ce a fost exclus de aceia, sub a căror patronaj nu se știește totuși să se pună și din numeroasele cărți poștale recom. ce re adresează ca membri în Consiliu, pentru a ne convoca în stradă 13 Septembrie 85.

După cele expuse mai sus de D-l Vice-Președinte N. Racottă, un membru din asistență cerând cuvântul își exprimă nedumerirea, asupra unei inserțiuni la rubrica „Intruniri“ aflată în ziarul „UNIVERSUL“ în care se spune că această Adunare Generală nu ar fi făcută cu asentimentul Consiliului de Administrație.

D-l Grigore Grecianu, cerând cuvântul, răspunde interpellatorului că acel anunț este încă una din manoperile d-lui M. D. Scraba, cu tendința iluzorie și puerilă de a împiedica această Adunare Generală care îl supăra, firește, atât de mult. Pentru lamurirea interpellatorului și a Onor. Adunării, face să declare că și d-sa ca și majoritatea Membrilor Consilieri, au fost puși în fruntea așa zisului Consiliului de Administrație din strada 13 Septembrie 85 și ca atare au primit numeroase c. p., récom. de convocare, pe care le arată asistenței. că prin urmare chiar d-l Scraba le recunoaște autoritatea de Consiliu de Administrație acestor domni, cărora prin ziar le contesta totuși dreptul de a convoca această adunare generală, care îi displace! Probă că e convocată cu asentimentul nostru, este că suntem astăzi seară aci, iar nu în strada 13 Septembrie! zice oratorul. D-l Grecianu, continuă spunând că n'a dat bine-înțeles nicio urmare acestor invitațiuni, deoarece n'a înțeles nici-o dată să patroneze operele particulare ale d-lui M. D. Scraba, pe care nu l'a cunoscut până în momentul când a fost „inventat“ de d-l Vice-Președinte N. Racottă, pentru a se ocupa de lucrările mărunte ale Uniunii.

Cerând cuvântul și d-l Dr. Laurențiu Oanea, d-sa declară că asistăm la un spectacol curios: vedem pe d-l Președinte Dinu R. Goleșcu tras din două părți, dând înfățișarea unui cap cu două trupuri; roagă pe domnul Goleșcu — în mijlocul înfățișării generale — să se pronunțe al cui cap este?

D-l Președinte Dinu R. Goleșcu se ridică și declară că — precum nu există decât un singur cap, n'a existat și nu există decât o singură Uniune, atât de strălucit reprezentată aci în această seară, Uniunea Generală a Vânătorilor din România, al cărei Președinte are onoarea să fie d-sa.

*) Art. 38. — Persoanele care s'ar dovedi că lucrează contra intereselor Uniunii, pot fi excluse de Comitetul de Direcție.

Adunarea răspunde cu un ropot de ap'auze.

Adunarea Generală, ascultând cele mai sus expuse și în virtutea dreptului ei suveran, cu unanimitate de voturi decide următoarele:

I). Constată că Adunarea Generală din 27 Aprilie 1922 n'a putut lua nici o hotărâre valabilă, și în consecință anulează toate lucrările făcute de acea Adunare, pentru următoarele considerațiuni:

a). După cum se poate vedea din însuși procesul-verbal al acelei adunări, întreg Consiliul de Administrație — observând că adunarea generală fusese mai din nainte pregătită în scopuri personale ale D-lui M. D. Scraba și în urma scandalului provocat de D-sa retrăgându-se din adunare împreună cu membrii care nu înțelegeau să facă jocul D-lui Scraba, cei rămași nu puteau să ia în lipsa Consiliului, deciziuni care să lege pe toți membrii Uniunii.

b). În lipsa întregului Consiliu, nu se putea aproba bilanșul și da descărcare acestui Consiliu absent, deci nu se putea decide asupra chesiuunilor puse la ordinea de zi.

Cu atât mai mult nu s'a putut da descărcare d-lui M. D. Scraba ale cărui conturi n'au fost verificate și semnate de către Comitetul Censurilor.

c). Majoritatea membrilor rămași în adunare au votat prin procuri de mai înainte pregătite de D-l M. D. Scraba, contrar dispozițiilor art. 40 (*) din Statute.

Or, aceastia nu se puteau face decât cu modificarea Statutelor, iar nu de către însuși aceia, care aveau să se folosească de aceste procuri.

d). Hotărârile în acea adunare generală nu puteau fi luate decât cu votul membrilor activi, conform procesului-verbal semnat de însuși d-l M. D. Scraba.

Or, în lipsa Consiliului de Administrație nu s'a putut controla în mod valabil de nimeni că voturile din acea adunare generală au fost numai ale membrilor activi.

II). Înfierează atitudinea D-lui M. D. Scraba, atât în ce privește purtarea sa dinainte de adunarea generală din 27 Aprilie a. c. și care a determinat retragerea direcției Revistei de către Consiliu, cât și în ce privește mașinațiunile sale în vederea pregătirii acelei adunări. Pentru care a probat deciziunea Comitetului de Direcție și a Consiliului de Administrație din 28 Aprilie a. c., de a fi exclus definitiv din funcțiunea de Secretar General și membru al Uniunii.

III). Luând în considerație faptul că toate scriptele și registrele U. G. V. R. și a Revistei Vânătorilor se află încă în mâinile fostului Secretar General D-l M. D. Scraba și prin urmare nu se pot cerceta și da descărcare Consiliului de Administrație asupra gestiunii anului trecut. Adunarea Generală Extraordinară decide a se lua aceeași gestiune ca compțiului anului în gestiunea anului prezent și autoriza Consiliul de Administrație să facă toate demersurile necesare pentru a reține în posesia registrelor scriptelor, etc. precum și averii Uniunii și Revistei Vânătorilor.

IV). În urma propunerii D-lui Dr. Laurențiu Oanea, autoriza Consiliul de Administrație de a lua toate măsurile pe calea juridică pentru chemarea la răspundere a D-lui M. D. Scraba, atât în ce privește prejudiciile cauzate și complicitățile sale, cât și împiedicarea sa dela actele abuzive și dăunătoare Uniunii.

V). Ratifică deciziunea Consiliului de Administrație ca Revista Vânătorilor, organul Uniunii Generale a Vânătorilor din România, să fie condusă de un Comitet de Redacție, atât din punct de vedere redacțional, cât și din punct de vedere administrativ și înscriează Consiliul de a cere înscrierea revistei la Tribunalul Comerțului ca proprietate a U. G. V. R.

*) Art. 40. — Dacă la ora hotărâtă pentru întrunirea Adunării Generale nu au luat parte jumătate plus unul din numărul membrilor, Adunarea se va ține, peste o jumătate de oră cu oicare ar fi numărul membrilor prezenți.

VI). Continuându-se ordinea de zi, se dă citire noului proiect de statute care după discuția lui amărânită, pe capitol, se votează articol cu articol în forma lui definitivă așa cum se găsește aci alăturat.

La discuțiunea nouilor statute cu luat cuvântul D-nii: Dinu I. C. Brătianu, Președ. Soc. Vânător. „Diana“ din București, Dr. Gr. Antipa, Membru al Academiei Române, Dr. Laurențiu Oanea, delegatul „Reuniunii Române pentru Ocrotirea Vânătorului“ din Transilvania, D-nu C. C. Arion, Dr. I. E. Costinescu, Președ. Soc. Vânătorilor „LUNCA“ din București, Dr. Gh. Nedici, inspectorul General al Vânătoriei, Grigore N. Greclanu, Directorul Așezămintelor Brâncovenesti, N. Cojescu, Secretarul Soc. „DIANA“ și alții.

VII). Conform alspoziziunilor nouilor Statute votate Adunarea Generală alege următorul Consiliu de Administrație: PREȘEDINȚI DE ONOARE: Mihail Șutzu, Mihail Pherekide, Antoniu Mocsonyi.

PREȘEDINTE: Dinu R. Golescu.

VICE PREȘEDINȚI: Nicolae Racottă, Dr. Gh. Nedici.

SECRETAR GENERAL: C. G. Alexianu.

MEMBRI CONSILIERI: Dr. C. Andronescu, Principele George Val. Bibescu, Dinu I. C. Brătianu, Dr. I. Bejan, D. Biju (pentru Banat), I. Brătescu-Voinesti, Lt. Col. Sebastian Brândușă, (pentru Transilvania), Dr. I. E. Costinescu, General Cotescu, Prof. Univ. Dragomir. (Cluj), Mihail Sc. Pherekide, Grigore N. Greclanu, General I. Gârleșteanu, Prof. Dr. Ernest Juvara, Prof. Dr. Amza Jianu, George Lakeman-Economu, Dr. C. Leonte, H. Cavalier de Miculi (pentru Bucovina), General G. G. Manu, Prof. Dr. Meșianu, Dimitrie I. Niculescu, George A. Plagino, Nicolae Săulescu, George Schina, Dr. L. Scupiewski, Ștefan Șendrea, I. Sagasta-Bălănescu, Vasile, Ștefan, Prof. Dr. G. Slavu, Colonel C. V. Sterea, Sever Tîpșeu, Cons. la I. Curte de Casație, Prof. Dr. G. Udriski.

CENSORI: Diamandî Manole, Director la Banca Marmorosch Blank & Co., N. Calerghy, Directorul Băncii Chrissoveioni, M. Flechtmacher, Director Banca Agricolă, C. Georgescu, Expert Contabil, S. Bodnărescu, Referendar I. Curte de Conturi.

VIII. Deleagă în mod stăruitor Consiliul de Administrație, de a face demersurile necesare pentru recunoașterea de persoană morală a U. G. V. R., organizată pe baza nouilor statute, care au fost votate de această adunare generală.

Dându-se cuvântul d-nilor Dr. I. Filipovici și Dr. Radu Grigore, delegații „Societății pentru Ocrotirea Vânătorului“ din Bucovina, aceștia dau citire unui prea interesant memoriu, pe care ne facem o datorie de a-l publica în corpul Revistei Vânătorilor.

După citirea acestui memoriu, d-ilor declară că, văzând seriozitatea organizării U. G. V. R., așa cum s'a discutat în această Adunare Generală și persoane care se află în fruntea acestei Uniuni, vor convoaca de urgență Adunarea Generală a Societății, pe care o reprezintă și care se compune din mai bine de 900 de membri, ca aceasta să declare fuziunea cu U. G. V. R.

La rândul său luând cuvântul d-l Samuel Schöppner, președintele „Societății Vânătorilor din jud. Târnava Mică“, D-sa citește o adresă către Uniune, al cărei cuprins se va reda în corpul Revistei Vânătorilor.

D-l Dr. Laurențiu Oanea, fost deputat, delegat ca reprezentat al „Reuniunii Române pentru Ocrotirea Vânătorului“ din Transilvania, alături de d-l Dr. G. Nedici, Consilier la înalta Curte de Casație, președintele acestei Reuniuni, declară în mod solemn fuziunea „Reuniunii Române pentru Ocrotirea Vânătorului“ din Transilvania, organizație care cuprinde mai bine de 800 de membri, cu Uniunea Generală a vânătorilor din România.

D-l Președinte de Onoare Antoniu Mocsonyi se ridică și aduce mulțumiri Adunării Generale și Consiliului, precum și d-ilor delegați ai Bucovinei și Transilvaniei și le declară bun venit în sânul Uniunii Generale a Vânătorilor.

IX) Adunarea Generală luând cunoștință cu mare bucurie de propunerea făcută de Consiliu, deleagă un Comitet din sânul Consiliului de Administrație, compus din d-nii Antoniu Mocsonyi, Dr. G. Nedici și Dinu R. Golescu, cu însărcinarea de a ruga pe M. S. Regele și A. S. R. Principele Carol ca să bine voiască a primi să fie înalți Protectori al Uniunii Generale a Vânătorilor din România.

Adunarea a luat sfârșit la orele 1 noaptea.

(ss) General M. Dancov, Radu Stănescu, Președintele Soc. „Micii Vânători“ Ploști, Major Stanislav Borislavky, președintele Soc. „Sportul“ Alexandria, Desideriu Cosma, George Georgescu, Prof. Dr. E. Juvara, Spiridon Boduărescu, Nic. Cojescu, V. Gorciu, Dr. Laurențiu Oanea în numele „Reuniunii pentru Ocrotirea Vânătorului“ din Ardeal, Alex. Ivașcu, Carol Riske, Dr. I. Filipovici, Medic Primar al Spitalului Cernăuți, Emil Storck, Dimitrie Petrescu, Dr. Rațu Grigorcea, General Cotescu, Grigore Greclanu, Dr. G. Nedici, Dr. I. Bejan, D. N. Meșianu, Principele G. Val. Bibescu, Căpitan V. Anasthasiu, Louis Noel, Samuel Schöppner, Preș. Soc. Vânătorilor din Târnava-Mică, Const. Vătămanu, Soc. „Ursul“ Valea Troțușului, Pitzi I. Soare, Ion B. Albescu, Soc. „Ilderul“ din Vâlcea, Aurel Comșa Iatomița, George A. Plagino, N. Al. Lahovary, Telemaque Anania, Ștefan Gaillac, Dr. V. Bonachi, Dimitrie I. Niculescu, Luovic Spreitzer, Major retr. C. Orășanu, Bernard Caravia, L. M. Leatey, D. Pavlu, Prof. Dr. Udriski, Prof. Dr. G. I. Slavu, Luca Lazăr, Major Andrei Dragoș, Petre Chirovici, Alex. Bratu, I. Stănică, Alex. Șerbănescu, Ștefan Christofor, Dr. Gr. Antipa, G. Schina, Stelian Ionescu, Antoniu Mocsonyi, Dr. R. Golescu, Dinu C. C. Arion, Costea Caragea, Mihail Sc. Pherekide, Gr. Rioșeanu, N. Săulescu, Dr. I. Costinescu, Dinu I. C. Brătianu, Dr. Zaharescu-Karaman, Nicu Georgescu, Ștefan Șendrea, G. Lakeman-Economu, Marius Roșca, Gh. Surdulescu, Scarlat Georgescu, Joe Pecurararu, Iosif Rainer, Dr. C. Leonte, Dr. Amza-Jianu, C. G. Alexianu, N. Racottă, Dr. C. Andronescu, N. Berindei, Petre Balaciu.

Au mai luat parte și Domnii: Haru Cabiagiia, V. Chineze, Brădeanu Ion și Voicu Vasilescu.

p. Conformitate,

Dinu R. Golescu

Președinte

Nicolae Racottă

Vice-Președinte

Următorul prea frumos memoriu a fost citit în adunarea generală extraordinară a U. G. V. R. din 26 Mai a. c. de către D-nii Dr. Radu Grigorcea, trimișii speciali ai „Soc. pentru Ocrotirea Vânătorului“ din Bucovina. Pentru nobilele sentimente ce conține, pentru nivelul înalt la care se ridică, ne facem o datorie de-a-l publica în întregime:

Domnilor,

Bucovina noastră, cea mult cântată și preslăvită, țara sașilor și a codrilor a adăpostit odată, după cum adăpostește și acum în bogăția pădurilor ei vânat de seamă, cărui i-a crescut faima și renumele, încât cu drept cuvânt, dacă și în mod malitios a fost numită țara urșilor (Bärenland), dansa a fost una din cele mai ademenitoare regiuni de vânătoare pentru magnații și tuși văzătorii pasionați ai îndepărtatului Apus. Dar războiul, care n'a crușat nimic, a făcut ravagii simțitoare și în domeniul vânătorului, atât în vechiul regat, cât mai cu seamă în Bucovina în care s'au succedat stăpânitorii unii după alții.

Vânătorul renumit în cerbi, — cerbul Carpaților — a fost redus la un minim. Cea ce a scăpat furii soldaților, a fost decimat mai târziu de braconierii de ocazie, populație civilă, cărora i-a rămas arme militare și care, ca o consecință a războiului a pierdut noțiunea lucrului străin. Spre ilustrarea celor spuse să-mi fie îngăduit a aduce câteva exemple culese atât din experiența proprie, cât și din informațiuni autentice. Așa numai în regiunea Codru Cazmiiului a fost redus numărul câmpioarelor dela 200, care erau înainte de război, la 6 exem-

care aflate în anul 1918; în regiuni, unde atât dată pe vremea goanei răgeau câte 10 cerbi, n'a mai rămas astăzi nici unul. În a ceea stare de plâns se află și vânatul mic. Dar în vremea ce războiul a distrus aproape cu desăvârșire vânatul folositor, s'a imulțit în mod îngrijitor vânatul stricăcios sau răplitor, în-deosebi lupii, cari cu numărul lor ne reamintesc vremurile de acum 50 de ani.

Numai în ocolul Pojorâta au fost găsite iarna această sfâșiate de lupi, la drumul mare. 5 ciute îngreunate, pe când nu se știe câte vor fi căzut pradă prin cele râpi și ponoare. Prin îngrijire și ocrotire rațională a succeselor proprii tari mari, dar mai ales administrăției fondului religios, a strânger în timp așa de scurt de după războiul rămas tele neînsemnate ale vânatului, dându-i în păduri scutite de vânat, ferite de braconeri și păzite de fiare, a le da tihna necesară, a le crește și a le da prilejul să se imulțească în mod considerabil.

Acestui îmbucurător progres îi stă în cale o serie întreagă de piedici, cari sunt de natură nu numai să-l distrugă, ci să nimicească pentru totdeauna întreg vânatul.

Domnilor, noi nu voim ca vânătoarea să rămâie numai un privilegiu al bogătașilor, care în puterea mijloacelor care le stau la îndemână, își pot procura toate avantajele în acest domeniu, ci mai vârtos noi voim să dăm prilej fiecăruia care are temperament adevărat de vânător și nu patima de a ucide totul, să se ocupe cu acest sport nobil și să uite pentru câteva ceasuri petrecute în frumusețea și mărețea naturii necazurile și greul vieții de toate zilele.

Nu trebuie să pierdem din vedere că însemnătatea economică națională a vânătoarei este în cele mai multe țări foarte prețuită. Am luat în persoană parte la vânători în Apus, unde într-o singură zi au fost impușcați peste 100 iepuri. Prin această am vrut să înțeleg că noi trebuie neapărat să ne străduim să ridicăm însemnătatea economică a vânătorilor comuna- nali, ridicând astfel odată cu pasiunea vânătoarei și avuția comuna-ă.

Astfel ajungem la ceea-ce intenționez să vă propun și anume la refacerea vânătoarei, mai ales în ce privește vânatul pe terenurile comunale și în cel al proprietății mi-.

Această refacere trebuie pornită din două puncte de vedere: întâia prin înlăturarea elementelor stricătioase și al doilea prin îngrijire tenace și înmulțirea vânatului. Trebuie să stabilim un principiu cu toată hotărârea, ca dreptul de vânat să fie acordat numai unor vânători adevărați. Eu înțeleg de vânător pe unul, care se îngrijește de binele și nevoile vânatului și care prin urmare e vânător în adevăratul înțeles al cuvântului. La elementele distrugătoare se numără în primul rând omul. Braconierii de orice tagmă trebuie făcuți inofensivi prin măsuri severe, sancționate de Legea Vânatului și a permisii ui de arme și prin pedepsire fără considerație precum și prin confiscarea armelor.

Comandamentele superioare militare trebuie să observe, ca militarii subordonați să nu vâneze cu dela sine putere în domeniu particular unde aranjează adevărate vânători cu haitași în chiar timpul oprit vânatului, după cum, durere; obișnuesc a face în Bucovina, ca și când ar fi țară cotopită de vrăjmaș. Ba mai mult, jandarmii, cari sunt puși sa fie apărătorii legii și avutului particular, fie că se dedau din proprie inițiativă, fie că se atașează acestor militari, permițându-și adevărate abuzuri de putere, contribuie la lărgirea râului.

Trebuie îndepărtate cu orice preț de a vâna elementele, cari vâneză numai de dragul pradei sau al câștigului.

În ce privește fiarele, e timpul suprem ca să se iele odată măsuri în mod solidar și energic contra pacostei lupilor. Dea-bea atunci când pădurile noastre vor fi curățite de acești potrivnici ai vânatului, de braconieri și fiare sălbatice, vom putea pași în spre frumoasa latură și ridicării pozitive a vânatului propriu zis, prin import, introducere de vânat străin, încrucișări și crescătorii sistematice de fazani.

Domnilor, nu e nici vremea, nici locul, ca să discutăm în amănunt acest lucru, ci voiam numai să vă schitez cadrele, pentru ceace trebuie să fie programul nostru viitor și imediat. Memoriul nostru tratează aceste chestiuni în modul cel mai detaliat, luând în considerare toate împrejurările de acum și folosindu-ne în trecut de experiență încercată. Noi vânători din Bucovina, întindem mână frățescă tuturor vânătorilor din România întregită și li invităm la muncă comună pentru a începe organizarea și refacerea vânatului și vânătoarei, așteptând să bine voiască a se folosi de cunoștințele și experiențele noastre bogate.

Numai astfel, prin procedare solică și razim reciproc, putem să obținem un rezultat satisfăcător. Carpații României, vestiți până în îndepărtatul Apus în urși, cerbi, mistreți, capre sălbatice, lupi, râși și cocoșul de munte, trebuie să fie ridicați la faima trecutului lor bogat în vânat și vânători vestite. Deaceia noi vânători, care adeseori nu ne putem stăpâni, mânați de frumoasa pasiune a vânătoarei, avem datoria în primul rând, a ne lăfrana orgoliul nostru de vânători și de a ne strădui a crește vânatul în mod rațional, ca să aibă ce rămânea și urmașilor și să păstrăm diferitele specii amenințate de distrugere

Nu mai așa vom putea să dovedim că avem suflet și pentru sălbăticiune, ori care ar fi ea, și pe această cale să dovedim că suntem și în stat de cultură. — În senzul acesta sulut această adunare a vânătorilor din România luând acest început de organizare umană, care trebuie să fie sprijinit și prin o legiferare amăsurată cerințelor, ca pe un augur de frumoasă caracteristică a Neamului și de virtute a castei vânătorilor.

D-l Samoil Schöppner, Președintele „Soc. Vânătorilor din Târnava-Mică“ cerând cuvântul în Adunarea Generală Extraordinară a U. G. V. R. din 26 Mai a. c. a dat citire următoarei alocuțiuni:

Onorată Adunare Generală!

Ori care vânător cu bun simț trebuie să fie condus de principiul ca să iubească, să cultive, să apere și să îngrijească de sporirea contingentului de vânat nobil, precum căprioara, iepurii, potârnichea, fazanul, etc. și să înlătore toate piedicile cari stau în această cale.

Societatea Vânătorilor din Valea Târnava-Mică — pe care am onoarea a o reprezenta — cu înștiințarea de însemnătatea acestor principii, face totul în cerul său de activitate pentru realizarea acestui scop.

Cu toate că „Legea Vânătoarei“ adusă anul trecut, e o lege foarte bună și ne stă în mod însemnat în ajutor, totuși năzuința vânătorului cu bun simț numai în parte s'a realizat, stând în calea năzuințelor sale mulți braconieri, câni, numărul enorm de lupi, vulpi, mțe, ulii, corbi, țerci, etc.

Onorată Adunare Generală!

Pentru remediarea fie și numai parțială a acestor rele am onoarea a face următoarea propunere:

1) Uniunea Generală a Vânătorilor să intervină la factorii competenți, ca jandarmeria și poliția din țara întreagă să fie îndrumată pentru a împiedica energic pe braconieri, contra-bandisti, pseudo-vânători.

2) Uniunea Generală a Vânătorilor să năzuiască într'acolo, ca să aducă o lege strictă pentru darea (impunerea) câinilor în întreaga țară, lucru care ar fi favorabil nu numai pentru vânatul rațional, ci și pentru lecutorii țării, căci în proporția în care s'ar reduce numărul câinilor, în aceeași proporție s'ar micșora necazurile provenite din turbare.

3) În fine Uniunea Generală a Vânătorilor să încerce toate societățile de vânători și pe toți proprietarii terenurilor private de vânat, ca în vederea contingentului nobil de vânat — pentru stărpirea animațelor stricătioase, amintite mai sus, să aplice în măsură cât mai mare înveninarea cu strychnină în luna Ianuarie și Februarie. Rugăm respectuos a se lua în considerare această cerere.

Dicioșanmartin la 26 Mai 1922.

Samoil Schöppner

Preș. Soc. Vânătorilor din
Val. Târnava-Mică

Cu acest prilej D-l Schöppner ne-a comunicat următoarea statistică a activității societății sale în privința stărpirea animalelor stricătioare:

S'a pus otravă în 28 comune și au căzut: 11 lupi, 37 vulpi, 3 pisici sălbatice, 422 câni vagabonzi, 116 ulii și multe sute de corbi și coțofene.

STATUTELE

UNIUNEI GENERALE A VÂNATORILOR DIN ROMÂNIA

Votate de Adunarea Generală Extraordinară din 26 Mai 1922

CAPITOLUL I.

Numele și sediul Societății

Art. 1. — Se înființează în România o Societate sub denumirea de „Uniunea Generală a Vânătorilor din România” cu reședința în București.

Art. 2. — Ea va avea reprezentanți în tot cuprinsul țării.

Art. 3. — Durata Uniunii este nelimitată.

CAPITOLUL II.

Scopul

Secțiunea A. Măsurile de interes general:

Art. 4. — 1. Crearea și întreținerea unui curent și a unei mișcări în opinia publică în favoarea vânătoarei, considerată ca un factor economic național.

2. Propagarea și generalizarea, prin tot felul de mijloace, a cunoștințelor speciale de vânătoare și a experiențelor dobândite în această direcție.

3. A da concurs autorităților publice pentru stricta aplicare a legilor și regulamentelor vânătoarești și a contribui la represiunea braconajului.

4. A reprezenta interesele publicului vânătoresc, în orice ocaziune, față de autoritățile constituite.

5. A acorda recompense și a libera certificatele gazdilor de vânat publici și particulari, înființând o casă de pensii pentru aceia, care vor fi suferit din cauza și în exercițiul funcțiunii lor.

6. A lua orice măsuri s'ar crede necesare pentru a ajuta protecțiunea și înmulțirea vânatului.

7. A încuraja pe toate căile distrugerea animalelor și păsărilor stricătoare.

8. Uniunea va căuta să grupeze în jurul ei toate societățile de vânătoare din țară, care înțeleg să ajute la realizarea scopurilor ei.

9. Va organiza congrese pentru dezbaterile chestiunilor de mare interes pentru vânători și în genere va stimula colaborarea reciprocă și ajutorul mutual între amatorii de vânătoare; va avea local propriu pentru ținerea de congrese și pentru întâlnirea societăților de vânătoare. — Localul va fi prevăzut cu sală de lectură sportivă și bibliotecă.

10. Va căuta să procure în bune condițiuni articole de vânătoare pentru membrii Uniunii.

11. Va înființa o instanță arbitrală de contencios pur vânătoresc la sediul ei, având la trebuință și ramificări în toată țara, cu atribuțiunea de a rezolva eventualele diferende dintre membrii societăților afiliate sau dintre

acestea între ele, precum și de a constitui un organ superior permanent de consultație în materie cinegetică.

12. Sunt cu desăvârșire excluse din atribuțiunile Uniunii arendarea terenurilor de vânătoare.

Secțiunea B. — Câinii

Art. 5. — 1. Ameliorarea raselor de câini de vânătoare.

2. Înființarea, pentru câinii de vânătoare, a unui registru de origină, care se va alcătui și administra după un regulament special.

3. Organizarea de expozițiuni și concursuri, pentru câini.

4. Înființarea unui serviciu pentru dresaj și pentru întreținerea câinilor în pensii.

5. Combaterea prin toate mijloacele a furturilor de câini.

Secțiunea C. — Publicațiuni Vânătoarești

Art. 6. — 1. Înființarea unei reviste periodice, care pe lângă chestiunile referitoare la „Uniune”, va trata subiecte de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educațiunea vânătoarească, tehnica armelor și chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, precum și orice gen de literatură, cu subiecte de vânătoare.

Revista va purta numele de *Revista Vânătorilor, Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor din România*

Abonamentul la revista va fi obligatoriu pentru toți membrii Uniunii.

2. Uniunea va acorda subvențiuni pentru editarea unei biblioteci de vânătoare.

3. După culegerea materialului necesar, Uniunea va întocmi și publica harta cinegetică a României.

CAPITOLUL III

Compunerea Societății;

Protectorii, Președinții de onoare, Membrii, Societățile afiliate

Art. 7. — Înaltul Patronaj al Uniunii se rezervă membrilor din Familia Regală, care ar primi să acorde această înaltă favoare.

Art. 8. — Adunarea Generală va putea conferii persoanelor ce va alege titlul de Președinți de Onoare. Ministrul Domeniilor va fi de drept Președinte de Onoare al Uniunii.

Art. 9. — Președinții de Onoare au aceleași drepturi ca și membrii activi.

Ei pot lua parte la adunările generale și la președințări, dacă doresc.

Art. 10. — Membrii Uniunii sunt: Membrii activi și membrii aderenți.

Art. 11. — Membrii activi sunt cetățenii români, ad-

miși de Consiliul de Administrație, cu voturile a două treimi din numărul membrilor prezenți.

Ei plătesc o taxă de înscriere de 100 lei și o cotizație anuală de 50 lei.

Acei dintre membrii activi care fac *Uniunii* o donație de cel puțin 2.000 lei, rămân scutiți de această cotizație.

Art. 12. — Membrii activi iau parte la toate adunările generale cu drept de vot deliberativ. Ei au în același timp dreptul de a alege și de a fi aleși.

Art. 13. — Membrii aderenți pot fi orice persoane de onorabilitate recunoscută, care s'au înscris în *Uniune* și au plătit o taxă de înscriere de 40 lei.

Art. 14. — Ei pot lua parte la adunările generale, având însă numai vot consultativ.

Ca și membrii activi ei se bucură de toate avantajele ce le poate procura *Uniunea*.

Art. 15. — Ori ce cerere de înscriere printre membrii *Uniunii*, implică o adeziune fără rezerve la Statutele și regulamentele ei, precum și la eventualele lor modificări.

Toți membrii *Uniunii* se obligă a sprijini din toate puterile lor realizarea scopurilor urmărite de ea.

Art. 16. — Numărul membrilor *Uniunii* este nelimitat.

Art. 17. — Societățile de vânatoare pot cere afilierea lor la U. G. V. R. anexând la cererea lor:

1. Copie după procesul verbal al Consiliului lor de Ad-ție, prin care acceptă statutele U. G. V. R.

2. Un exemplar din statutele lor.

3. Numărul membrilor și câte un exemplar din publicațiunile lor, dacă au.

Art. 18. — Societățile afiliate se obligă să comunice *Uniunii* darea de seamă a a lunărilor lor generale, modificările făcute în statute sau în componerea consiliului de ad-ție și să trimită toate comunicările (deciziuni prefectorale, municipale sau judiciare) care ar putea interesa colectivitatea vânătorilor.

Art. 19. — Societățile afiliate vor plăti o taxă fixă de înscriere de 10 lei de fie care membru, iar pentru fie care membru ce trece de 100, se va plăti numai câte 5 lei.

Art. 20. — Afilierea societăților de vânatoare poate fi respinsă de consiliul de ad-ție al U. G. V. R., însă numai cu două treimi a voturilor exprimate și fără a fi obligat de a motiva respingerea.

Art. 21. — În aceleași condițiuni, societățile afiliate pot fi excluse în caz de violare a statutelor U. G. V. R.

CAPITOLUL IV

Administrația

Secțiunea A. — Consiliul de Administrație

Art. 22. — *Uniunea* se administrează de către un Consiliu de ad-ție ales de Adunarea Generală.

Art. 23. — Președinții societăților de vânatoare din România, afiliate la *Uniune*, vor putea lua parte la toate ședințele Consiliului de Ad-ție cu vot consultativ.

Art. 24. — Consiliul de Ad-ție se compune dintr'un Președinte, doi Vice-Președinți, un Secretar General și 32 Membrii-Consilieri, toți aleși pe termen de 5 ani, de către adunarea generală.

La expirarea acestui termen Președintele, Vice-Președinții și Secretarul General pot fi realeși.

Art. 25. — În fie care an, dintre Membrii Consilieri se trag la sorți un număr de 8 Consilieri care pot fi de asemenea realeși, astfel că la expirarea termenului de 5 ani, să se fi tras la sorți toți membrii consilierii.

Art. 26. — Consiliul de Ad-ție poate delibera și hotărâ, în afară de excepțiunile prevăzute în prezentul

Statut, cu un număr de minimum 8 Membrii Consilieri.

Președintele sau unul dintre Vice-Președinți, precum și Secretarul General, trebuie să fie prezenți la ori care din ședințele Consiliului de Ad-ție.

Art. 27. — Dacă la expirarea termenului de 5 ani, Adunarea Generală n'a putut fi ținută, întreg Consiliul de Ad-ție își păstrează mandatul, până la adunarea generală.

Art. 28. — În caz de vacanță sau demisiune a unuia dintre membrii săi Consiliul de Administrație va procedea la înlocuirea Consilierului demisionat, sub rezerva ratificării de către viitoarea Adunare Generală. Durata funcțiunii acestui nou Consilier se sfârșește la epoca când urma să expire în mod normal mandatul Consilierului înlocuit.

Secțiunea B. — Comitetul de Direcție

Art. 29. — Președintele Consiliului de Administrație, Vice-Președinții și Secretarul General, împreună cu un Membru Consilier, ales de către Consiliul de Administrație, alcătuiesc Comitetul de Direcție

Art. 30. — Comitetul de Direcție are următoarele atribuțiuni:

- Execută deciziunile Consiliului de Ad-ție.
- Convoacă, prin președintele său, Consiliul de Ad-ție, ori de câte ori va crede necesar.
- Numește și revocă pe funcționarii *Uniunii*.
- Alcătuiește regulamente generale și de detalii pentru fiecare din secțiunile *Uniunii*, și chiar pentru fiecare scop aparte.
- Grează și conduce afacerile bănești ale *Uniunii*, putând însărcina pe unul dintre membrii săi, sau dintre membrii societății, sau chiar pe o persoană străină de societate, însă sub răspunderea lui, cu mânăirea fondurilor.
- Reprezintă în orice ocazie *Uniunea* și poate da delegație oricărui membru al *Uniunii*, sau chiar unei persoane străine, de a o reprezenta sau a îndeplini o anumită însărcinare, sub controlul, direcțiunea și răspunderea sa. Delegațiunea va putea fi oricând retrasă, fără arătarea motivului.

Art. 31. — Toate lucrările care angajează răspunderea Consiliului de Administrație vor fi semnate de Președinte sau unul dintre Vice-Președinții, precum și de Secretarul General al societății.

Art. 32. — Secretarul General îngrijește, singur sau prin funcționarii ce-i vor fi puși la dispoziție, de afacerile curente ale societății, precum și de executarea hotărârilor luate de Consiliul de Administrație și de Comitetul de Direcție.

În caz de împiedicare a Secretarului General, președintele acordă atribuțiunile sale unui membru din Comitet.

Art. 33. — Comitetul de Direcție se întrunește cel puțin odată pe lună și ori de câte ori Președintele său crede necesar.

Dacă însă doi dintre membrii Comitetului de Direcție cer convocarea sa arătând chestiunile ce urmează a fi puse în discuție atunci Președintele este obligat a convoca Comitetul cel mai târziu în termen de 10 zile dela data cererii.

Art. 34. — Hotărârile se iau cu majoritate de voturi și numai în prezența Președintelui sau unuia dintre Vice-Președinți.

Art. 35. — Până la recunoașterea *Uniunii* de *Personă Morală*. Comitetul de Direcție va putea autoriza depunerea la Casa de Depunere sau la una din băncile importante din București, pe numele Președintelui, a sumelor care formează avutul societății.

Secțiunea C. — Comisiunea Cenzorilor.

Art. 36. — Odată cu Consiliul de Administrație, Adunarea Generală alege, pe termen de un an, o Comisiune de Cenzori compusă din 5 membrii, care la expirarea mandatului lor, vor putea fi realeși.

Art. 37. — Atribuțiunile Cenzorilor sunt următoarele:

a) De a supraveghea toate operațiunile societății și mănuirea fondurilor, având grije ca registrele, scriptele și actele justificative să fie ținute în perfectă regulă.

b) De a controla gestiunea Consiliului de Ad-ție, căruia nu i se va putea da descărcare de către adunarea generală, înainte ca compturile gestiunii să fi fost examinate și certificate că sunt în regulă.

Secțiunea D. — Adunarea Generală:

Art. 38. — Adunarea Generală se compune din toți membrii activi ai Uniunii, care vor avea vot deliberativ și din membrii aderenți, care nu vor avea decât vot consultativ, precum și din atâția delegați ai societăților afiliate, câte sute sau fracțiuni de sute numără membrii lor tot cu vot consultativ.

Art. 39. — Ea se întrunește odată pe an, în luna Mai și în mod extraordinar ori de câte ori interesele societății o cer, în urma convocării Președintelui său.

Art. 40. — Adunarea Generală va fi valabil constituită cu un număr minimum de 50 membrii, care conform acestor statute, au dreptul de vot deliberativ și numai dacă sunt prezenți cel puțin 8 din membrii Consiliului de Ad-ție. Dacă la data întrunirii Adunării Generale nu s'au putut reuni 50 de membrii, adunarea se amână pentru 8 zile, când ea se va ține ori care ar fi numărul membrilor prezenți.

Art. 41. — Toate Adunările Generale vor fi prezidate de către unul din Președinții de Onoare ai Uniunii. În lipsa acestora, președinția o va avea Președintele Consiliului de Ad-ție sau unul dintre Vice-Președinți, iar în lipsa și a acestora, Adunarea Generală va fi prezidată de către cel mai în vârstă dintre membrii Consiliului de Ad-ție prezenți.

Art. 42. — Adunarea Generală Ordinară verifică gestiunea anului expirat și aprobă bugetul pe anul viitor.

Ea procedează la alegerea Cenzorilor și a Consiliului de Ad-ție, ratifică alegerea Membrilor Consilieri făcută de Consiliul de Ad-ție, hotărând și asupra tuturor chestiunilor din ordinea de zi.

Art. 43. — Atât Adunările Generale cât și cele extraordinare nu vor fi ținute să delibereze decât asupra chestiunilor puse în ordinea de zi.

Orice propunere pornită din inițiativa unuia sau unora dintre membrii Uniunii, va trebui să fie adresată cu cel puțin o lună înaintea datei pentru care a fost convocată Adunarea Generală, Consiliului de Administrație, care numai după o prealabilă examinare o va putea supune deciziunii Adunării Generale.

Art. 44. — În Adunările Generale votul prin corespondență sau procuri nu este admis decât asupra propunerilor de modificare a statutelor sau de soluțiune a Societății.

Totuși, dacă Consiliul de Administrație, printr'o hotărâre luată cu unanimitatea membrilor prezenți, al căror număr nu va putea în nici un caz să fie mai mic decât majoritatea absolută, va admite, anterior ținerii Adunării Generale, votarea prin corespondență sau procuri, ea va fi valabilă pentru orice fel de chestiuni s'ar supune Adunării Generale.

Art. 45. — Convocările pentru Adunarea Generală vor fi făcute printr'un aviz, publicat în „Revista Vânătorilor” din luna care precede Adunarea.

CAPITOLUL V

Fondurile societății

Veniturile anuale, Fondurile de rezervă

Art. 46. — Veniturile anuale ale Uniunii se compun din:

- 1) Procentele fondului de rezervă
- 2) Cotizațiunile membrilor.
- 3) Donațiunile și subvențiile.
- 4) Veniturile din publicațiunile Societății.
- 5) Alte venituri extraordinare.

Art. 47. — Sumele donate societății în primii ani dela fondarea sa până la 1 Ianuarie 1922, constituiesc fondul inițial al Uniunii.

Art. 48. — Fondul de rezervă se compune din:

- 1) Taxa de înscriere în Uniune.
- 2) 30% din fondul inițial.
- 3) 5% din veniturile anuale.
- 4) Sumele vărsate drept răscumpărare a cotizațiilor anuale.
- 5) Donațiunile făcute cu indicația expresă de a fi trecute la fondul de rezervă.

Art. 49. Fondurile și veniturile Uniunii sunt administrate și repartizate de Comitetul de Direcție, în numele Consiliului de Ad-ție și sub răspunderea acestuia.

Art. 50. — Fondul de rezervă va fi plasat în efecte de Stat.

El poate de asemeni să fie întrebuințat la dobândirea de imobile necesare scopului societății.

Fondul general sau fondurile speciale de care are dispune Uniunea, vor putea fi plasate spre a putea deveni productive, la Casa de Depuneri, în efecte publice, sau întreprinderi comerciale, cumpărări de imobile, sau depuse la băncii.

Art. 51. — Orice cheltuială va trebui să fie ordonanțată de către Comitetul de Direcție, care va putea da delegație pentru aceasta unuia dintre membrii săi.

Art. 52. — La finele fie cărui an, se va procedea la încheierea contului de profit și pierdere și apoi la stabilirea bilanțului, care va fi supus aprobării Consiliului de Ad-ție și în urma Adunării Generale.

Art. 53. — Sumele trimise societății, ori care ar fi destinația lor, se încasează numai de Casier, liberându-se în schimb o chitanță dintr'un registru cu matcă.

Art. 54. — Casierul Uniunii are îndatorirea de a ține în regulă mișcarea fondurilor. El va înscrie ori ce sumă primită într'un registru, în care fie care fond va avea o rubrică specială. Aceasta înscriere se va face cel mai târziu în 15 zile de la data încasării.

CAPITOLUL VI

Dispozițiuni Generale

Art. 55. — Prezentul statut nu poate fi modificat de cât de Adunarea Generală cu majoritatea a două treimi din numărul membrilor prezenți sau care au votat prin procuri speciale legalizate de autoritățile competente și numai dacă modificările propuse au fost aduse la cunoștința membrilor odată cu ordinea de zi.

Art. 56. — Consiliul de Ad-ție poate socoti ca demisionați pe membrii care nu și-au achitat cotizația până la sfârșitul anului.

Art. 57. — Consiliul de Ad-ție poate exclude din Uniune pe membrul care s'ar dovedi că lucrează împotriva intereselor societății sau care ar fi comis înfracțiuni la legea vânătorului și care, invitat de Consiliu să-și dea demisia, ar fi refuzat s'o facă.

Excluderea este pronunțată de drept contra ori cărui

membrii condamnat la o pedeapsă atingând onoarea sau demnitatea lui.

Art. 58. — Reprezentanții *Ununei*, în afară de președinți societăților aliate, nu pot fi decât membrii activi. Ei sunt ținuți a raporta la ori ce ocazie, și cel puțin odată pe an, Consiliului de Ad-ție asupra situației vânătorului, progresele realizate, delictele constatate și asupra a tot ce interesează *Ununea*.

Un regulament special va defini îndatoririle și drepturile reprezentanților.

Art. 59. — Consiliul de ad-ție va însărcina pe unul sau mai mulți din membrii săi, care vor constitui un birou de contencios.

Art. 60. — Biroul de contencios va avea însărcinarea de a-și da avizul asupra tuturor chestiunilor ce-i vor fi supuse de Consiliul de Ad-ție de a susține în fața instanțelor judecătorești interesele de orice natură ale *Ununei* și de a sta în legătură cu reprezentanții *Ununei*, în ce privește contravențiile la legea vânătorului, în care *Ununea* s'a constituit parte civilă.

Art. 61. — Hotărârile Consiliului de Ad-ție și ale Comitetului de Direcție vor fi constatate prin procese-verbale. Ele vor fi apoi recapitulate și trecute într'un registru de ședințe și semnate de Președinte și de Secretarul General.

Art. 62. — Pentru buna regulă în Ad-ție se poate face un regulament de administrație interioară a *Ununei* de către Consiliul de Ad-ție.

Art. 63. — Când fondurile vor permite se va a corda de Comitetul de Direcție onorariu diferitelor persoane precum și funcționarilor superiori și inferiori din administrație, fixându-li-se chiar în bugetul anual.

Art. 64. — Numai Comitetul de Direcție prin Președintele său convoacă Consiliul de Administrație și numai Consiliul de Ad-ție convoacă Adunările Generale.

Art. 65. — Anul social începe la 1 Aprilie și se termină la 31 Martie.

Art. 66. — Membrii consiliului de Ad-ție îndeplinesc în mod gratuit funcțiunile lor. Totuși secretarul, casierul și orice alt funcționar al *Ununei* pot fi remunerați.

Cititorii care doresc să primească statutele U. G. V. R. tipărite în broșură, sunt rugați să ne trimeată odată cu cererea 5 Lei, în mărci poștale.

N. R.

La întrunirea Consiliului de Administrație a U. G. V. R. din 6 Iunie a. c. au fost așese, conform noilor statute, următoarele comitete:

1. COMITETUL DE DIRECTIE AL UNIUNEI:

D-nii Dinu R. Goleșcu
Nicolae Racottă
Dr. Gh. Nedici
C. G. Alexianu
Prof. Dr. N. Meșianu

2. COMITETUL DE REDACTIE AL „REVISTEI VANATORILOR”:

N. Racottă
I. Brătescu-Voinești
C. G. Alexianu
G. Schina
I. Sagasta-Bălănescu

3. CONTENCIOSUL „UNIUNII”:

D-nii avocați: Dimitrie I. Niculescu
G. Schina

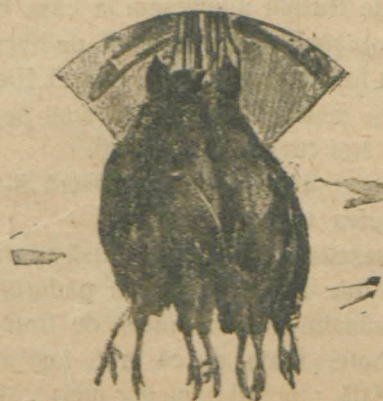
M. S. REGELE LA VANATOARE DE COCOȘI DE MUNTE

(*tetrao urogallus*)

Ilustrația de mai sus reprezintă pe M. S. Regele după o vânătoare de cocoși de munte în munții Ghiurghiu (lângă Sovata, în Transilvania), unde Majestatea Sa a avut un deosebit succes, am putea zice un succes unic deoarece a ucis singur 9 (nouă) tetraoni, rezultat arareori atins, chiar de cei mai reputați specialiști ai acestei pasări maiestrie.

În orice caz, putem afirma cu bucurie că acest rezultat constituie un record și prezentăm Înaltului nostru Protector cele mai frumoase felicitări vânătoarești.

Suveranul nostru a vânat întovărit de D-nul Antoniu Mocsonyi, Maestrul Vânătorilor Regale, și de D-I Col. A. R. Spiess din Transilvania, doi „ași” ai vânătoarei.

„PRIMUL MEU ȚAP”

de Dr. GH. NEDICI

E mult, foarte mult de atunci! Parcă ar fi un dulce vis... astăzi dispărut!

Totuși, dacă mă gândesc la acele luni vrăjite, pe cari le petreceam an de an, fără nici o grijă în locul natal, la căminul bunicilor mei din miezul pădurii, un sentiment de fericire, dor și durere, străbate toată ființa mea.

De câte ori se înalță sufletul meu spre munții urcați de mii și mii de ori!

De câte ori rechem cu fantasia acele locuri vecinic scumpe de cari se leagă copilăria, tinerețea și zorile vieții mele vânătoarești!

Locul meu natal!....

Cel dintâi teren de vânătoare!

Urișă stâncă de amintiri, unde mă odihnesc cu drag de trudele luptelor vieții, pe când îmi trec stoluri, stoluri prin minte, impresiile mele vânătoarești, pierdute în valurile vremii!

Văd și acumă cum, împreună cu bunii mei tovarăși de joc, spintecam cu mare îngrijire potecile de vânătoare cari duc prin templul viu al codrilor străvechi, unde sufletul găsește alinare și în a căror liniște maiestuoasă amuțește chiar și durerea sfâșietoare, unde jalea sufletului nostru se amestecă cu suspinurile brazilor uriași, în vreme ce, în aceste șoapte misterioase, răsună văjiitul sălbatec al pârâului de munte; uneori, simțeam că parcă sângele meu ar năvăli în locul suvoaielor neastâmpărate...

Terminasem cu succes clasa a doua da liceu. Nici n'am așteptat să mi se dea certificatul de absolvire și, cu unchiul meu Vasile, care petrecea tocmai atunci la noi, pornirăm cu căruța lui spre comuna Lăpușnic din Valea Almajului.

Prima zi de Rusalii ajunsesem la casa bunicilor mei, unde, după obișnuitele manifestații de bucurie, cea dintâi grije mi-a fost să caut pe pădurarul Nicolae. Acesta mă vesti — cu multă mândrie — că sunt pe acolo câțiva țapi și vre-o trei turme de mistreți.

Atât mi-a trebuit! mă și cuprinseseră fiorii vânătorii! Nu se mai putea vorbi cu mine!

Cu atâtă veselie alergai spre casă, parcă lumea întreagă, cu râurile ei de argint, cu pădurile ei nemărginite, cu tot vânatul lor, cu luncile de flori și cu stelele sclipitoare, toate, toate, parcă ar fi fost ale mele!

Cu multă fală, raportai bunicilor mei: „Măine mergem să împușcăm un vânat mare!”

Nici rugămințile, nici împotrivirea lor, nici un fel de motiv și nici o făgăduială, cum nici darurile puse în vedere nu putură să-mi schimbe hotărîrea.

Eu îmi făcui bagajul, până când la urma urmelor chiar duioasa mea bunicuță, care ținea mult să rămân cu dâșii măcar câteva zile, începu să-mi pregătească tot soiul de bunătăți.

Dis de dimineață, sta gata căruța Pornirăm pe „Valea Mare”, cea minunată șerpuitoare!

Să fi fost pe la 11 dimineața, când ajunserăm la poalele uriașei stânci „Coroana”.

După ce luarăm prânzul cu mare poftă, începurăm a urca prăpăstioasa stâncă. După amiezi ajunserăm pe vârful muntelui. Înaintea ochilor noștri se deschise strălucita măreție a naturii!...

Adânc în vale se întindea pârâul muntelui ca o lășie de argint încolăcită. Turnul roșietic al bisericii părea o jucărie de copil, iar colibe se zăreau ca niște puncte albe, risipite în desordine pe un covor verde. La picioarele noastre se afla un tăget întins, iar masesele întunecate acopereau capetele mărețe ale piscurilor bătrâni, ca o imensă cunună verde!

Aerul curat și rece de munte îmi străbătea tot corpul și îmi usca sudorile, stârnite de urcușul greu. Mă pierdii în fermecătoarele frumuseți ale Firii!

Nici o mirare, căci în asemenea clipe, simțirea, care te face să uiți orice durere, înălțându-te către înălțimile, înfioară pe sârmanul muritor. Senină împăcare cu atotputernicia Ziditorului!...

Din gândurile mele mă trezi atingerea ușoară a pădurarului Nicolae: „Să plecăm, Domnișorul, că mai avem mult și n'ar fi bine să ne prindă amurgul!”

După un drum cam de două ore, zărirăm coliba de vânătoare, așezată în inima tăgetului, la marginea unei poeni încântătoare!

Această căscioară îmi deveni atât de dragă, încât nici curgerea vremii și nici luptele vieții nu fură în stare să mi întunece imaginea ei.

Ori-cât de simplă era, o îndrăgisem așa de mult, și pe cât era de sărăcăcioasă, îmi rămase în suflet cu atât mai prețioasă!

Amurgul își întinse aripile pe piscurile munților, cari încet, încet, se pierdeau în noaptea năvalnică.

Nu trecu mult și se înălțară, ca niște strigoi, suluri de fum din coliba noastră, iar noi, undeva, în țara vrăjită a visurilor, ajunserăm zorile zilei următoare...

Printre crăpăturile ușei pătrundea o lumină vioaie. Luna care apunea își trimetea ultimile raze line. Crăpa de ziua!...

Am sărit din pat; Nicolae își fierse ceaiul. În zece

minute eram îmbrăcat și dejunaserăm. O ultimă privire asupra puștii cu gloanțe: totul este în ordine; cartușele, ochianu', la locul lor; pornim!

Discul de argint al lunii sta sus de tot pe bolta albastră, în prejmuit de miliardele de luminărele ale cerului. O adâncă pace misterioasă se coborî peste întreagă regiune. Din plinul plămânilor respiram aerul răcoros al dimineții și cu toată speranța străbăteam potecile umede.

Ajungând la marginea lăstarului se făcea tocmai ziua. Primele licăriri surii ale zilei depărtate încă, mijau printre crengile copacilor, iar trunchiurile cenușii ale făgetului răsăreau unul câte unul din valul nopții.

Pe lăstar apăsau fășii de ceață, ca o tabără de strigoi ce-și dorm somnul de dimineață, dar lumina zilei îi alungă repede, împrăștiindu-i fără de urmă.

Pe bolta cerească a răsăritului se târăse acum dungii surii, luna pălește tot mai mult, stelele tot mai rar și somnoroș ațipesc, până ce dispar.

În câteva clipe o liniște de moarte se întinde asupra pădurii, chiar și privighetorile amuțesc!

În clipa următoare, răcnetul unei căprioare sparge liniștea sărbătorească a dimineții.

Îmboldesc pe Niculae: „Asta ne-a simțit“, răspunde pădurarul, „dar nici o pagubă, era numai o ciută!“ Răspunsul mă liniște. Cercetai bine cu ochianul lăstarul. Nu văzui nimic. Dintr'odată ochii mi se opriră pe o pată roșie. Căprioara!... Dar în lumina slabă a dimineții nici cu ochianul nu deslușii, dacă este țap sau ciută. Zadarnic se uită și Niculae; nici el nu putu lămurii lucrul. O vreme încă mai privirăm roșata mișcătoare, până ce dispăru în codru.

„Acuma să mergem cu mare băgare de seamă spre dreapta, până vom da de poiana de sus. Acolo cu siguranță vom găsi ceva hrană pentru pușcă“ zise pădurarul. Pășind cu multă grijă înaintarăm cu ochii în patru, eu în frunte, Niculae după mine.

În timpul acesta se lumină tocmai bine. Dintr'odată pădurea se trezi. Privighetorile își răspundeau; cântece, șuierături line și glasuri jalnice se'nvalmășau!

În concertul maiestos se amestecau și cântecele altor păsări, care păreau acum numai cântăreți de rând, printre virtuozii cari se luau la întrecere.

În clipa aceasta se înalță de după munți globul de foc al soarelui, răspândind razele dătătoare de viață în larga lume!

Marginea norilor ardea într'o roșată palidă, piscurile munților se însingerau, apoi fără de veste, străfulgeră asupra lor lumina de aur.

De acumă se puteau vedea prin trunchiurile copacilor marginile nelămurite ale poienii rotunzioare. Ne oprirăm.

„Un țap voinic obișnuște să pască în toată dimineața pe colțul de sus“ îmi șopti Niculae; apoi aprinse un chibril. Curentul, de-abia simțit, suflă lumina către noi.

„Avem vânt prielnic, putem înainta fără nicio grijel“ îmi zise credinciosul tovarăș.

Luând seama la fiecare pas, ajunserăm cu noroc la marginea poienii presărată cu mii de floricele. Mi se

deschise înaintea ochilor o mișunată privesște, de mă înciemeni, iar murmurul lin al pârăului, ce șerpuia prin mișlocul poienii îmi înbătă sufletul închinat naturii: Milioane de flori zâmbeau încântate spre soare, care le mângâia cu razele sale și picurii de rouă cari se obișnuiau pe ele, le preschimbau ca prin farmec în tot atâtea briliante scânteietoare. Acest covor de pe alte tărâmurii îl țesuse zâna primăverii, iarnă întreagă, pentru că la intrarea ei triumfală dintr'odată să topească alb l vestmânt al pământului, făcând pârăul din munte, cântăreț mândros al sufletului nostru sbuciumat, să vâjâie tot mai dureros.

Simt că uimitoarea muncă a necunoscutului făcător de minuni se săvârșește aci.

Simt stăpânirea Creatorului, măreția infinită a naturii, care plutește în văzduh, în arbori, în frunziș, în muguri, care trăește și în mine, în inima mea, în sufletul meu, în nimicnicia mea, în toate; simt pe Atotputer-nicul!...

Bunul meu însoțitor observă emoțiunea mea și toată grija lui era să stau în ascunzișul tufelor, iar cu ochii săi ageri el cerceta cu de-amănuntul poiana.

După câteva clipe, Niculae mă îmboldi, șoptindu-mi: „Sunt trei la marginea pădurii!“

Intr'adevăr, cam la o sută de pași de noi, se iviră trei pete roșii. Îmi dădui seama numai decît că două din ele erau ciuta cu puțul ei, iar a treia era parte acoperită de tufă. Și când văzui prin ochianul meu cu ce nesfârșită dragoste această podoabă gingașă și desăvârșită a codrilor își mângâie și linge scumpul ei pușor, din adâncul inimei mele doream ca și a treia să fie tot ciută! În agitația mea nespusă și în deosebita mea frământare sufletească era cât p'aci să uit să trag și piedica armei!

Pe când eu mă sbăteam așa, dintr'odată se desveli și roșata acoperită de tufă.

Era un țap splendid!.....

Niculae îmi șopti domol: „Sânge rece! Ochește liniștit și bine“.

Pun pușca la ochi, iar țapul face doi—trei pași spre mine, privindu-mă cu ochi mari și cumiști, iar eu....

..... iau pușca dela ochi!

„Mi-e milă de el!“ grăii cu voce deprimată..... Pe fața lui Niculae se ivi un zâmbet blajin și, înlocul dojenei așteptate, îmi spuse numai atât: „S'o ții tot așa cu vânătoarea, Domnișorul, vei ieși un bun vânător!“

Cuvintele lui Niculae mi se întipăriră în sufletul meu tânăr atât de mult, că nu le voi uita niciodată.

Astfel împușcai eu „primul meu țap“!...

NICI O PUBLICAȚIE ÎN ZIARE ȘI NICI O CIRCULARA TIPARITA NU EMANA DE LA „UNI-UNE“ ȘI TREBUE SOCOTITA DREPT UN FALS DACA NU ESTE ISCALITA DE PREȘEDINTELE U. G. V. R. DINU R. GOLESCU.

Următoarea somațiune a fost înmănată D-lui M. D. Scraba :

SOMAȚIUNE

Cu surprindere și revoltă am văzut că Dv., abuzând de numele și autoritatea noastră morală, v'ați permis să imprimați numele nostru pe o revistă a Dv., *particulară*, pe care o intitulați: „Revista Vânătorilor, Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor“.

Abstracție făcând de considerațiunea, că Dv. nu vă puteți folosi de această titulatură, pentru care luăm măsurile la care ne îndrituiește legea, vă somăm prin prezenta să încetați cu abuzul ce îl faceți cu numele și personalitatea noastră, punând sub ocrotirea și patronajul nostru întreprinderile Dv. particulare, înștiințându-vă totdeauna că, în caz contrar, vă vom face răspunător de toate daunele ce comportă asemenea procedare, fără prejudiciul altor măsuri legale, ce ne vor dicta împrejurările.

București 18 Mai 1922.

SEMNATA

Nicolae Racotă
Principele G. Val. Bibescu,
Mihail Sutz,
G. N. Grecianu,
George A. Plagino,
Petr. Balacio,
Dr. V. Bonachi,
Dr. C. Leonte,
G. Schina,
Col. C. V. Sterea,

Dinu R. Golescu,
Antoniu Mocsonyi,
General G. G. Manu,
Dr. I. E. Costinescu,
Dinu C. Arion,
Dr. Dinu Brătianu,
C. Yarca,
Gr. Rioșeanu,
Ștefan Șendrea,
Prof. Dr. G. Udrișky

„Distrugerea animalelor rapitoare prin otrava“

(Cu ocazia apariției primei cărți a D-lui Dr. GH. NEDICI, Inspectorul General al Vânătoarei)

S'a anunțat din timp în coloanele acestei reviste încetarea articolelor D-lui Dr. Nedici, referitoare la protecția vânătorului, indicându-se în același timp și motivul: autorul conștient de importanța subiectului, își luase hotărârea de a-l desvolta mai pe larg, dându-i toată amploarea cuvenită, în mai multe volume. Ast-fel s'a născut eleganta și substanțiala broșură pe care o am sub ochi, editată de Stat, căruia D-l. Dr. Nedici i-a dăruit această lucrare, prima carte românească în asemenea materie și primul volum din seria cărților d-sale, referitoare la ocrotirea vânătorului util, care vor apare în ordine de necesitate.

Nu putem felicita în deajuns pe D-l Nedici pentru

fericita inspirație ce a avut-o, predând marelui nostru public vânătoarească — atât de ignorant încă, în imensa lui majoritate, în tot cea-ce privește vânătoarea — o serie de cunoștințe extrem de prețioase, redată într-o formă atât de precisă, redusă, concisă, încât că manualul său devine un breviar pentru ori-ce amator de vânat, o carte de consultat, care nu va lipsi (căci nu trebuie să lipsească) din casa nici unui vânător, mai mult, chiar a nici unui cultivator dela țară.

Ce scopuri urmărește autorul ?

N'um decât să vă citez câte-va rânduri din Cap. XXVII (pag. 80) care le rezuma aproape în întregime:

„Având în vedere imensul număr de animale răpitoare existente în țara noastră, dacă cei interesați în cauză ar proceda în mod energic, sistematic și constant la stăpîrea animalelor răpitoare, s'ar putea ușor întemeia o mare-industrie pentru prepararea complectă, inclusiv vopsirea acestor piei, fapt prin care, pe deo parte am crea un nou izvor de muncă și câștig pentru atâția oameni muncitori, pe de altă parte am împiedica ca banii noștrii să tracă în sume considerabile peste graniță spre a cumpăra acolo cu prețuri enorme aceleași blăni, pe cari tot noi le-am furnizat străinătății în stare brută pe prețuri de nimic; din aceste considerente, eu personal îmi voi da toate silințele ca, cât se poate de curând, să provoc întemeierea unei astfel de industrii a blănăriei fine la noi în țară, care să poată rivaliza cu ori-care instituție străină de acelaș fel“.

Am informații precise că se lucrează deja în această direcție, ast-fel că în scurt timp vom putea avea o fabrică indigenă pentru industrializarea pieilor.

În aceste condițiuni utilitatea, necesitatea, unui asemenea tratat este indiscutabilă. Opera D-lui Nedici este cu atât mai prețioasă cu cât este scrisă pe interesul ori-cui, fără pretențiuni savante, și totuși fără nici o lacună.

Am citit multe lucrări în acest domeniu, atât din literatura cinegetică germană cât și franceză, însă nici una nu mi-a părut atât de complectă, într'un format restrâns ca lucrarea de față.

Semnalez agricultorilor mai ales capitolul distrugerii ciorilor cari fac ravagii atât de însemnate, nu numai în rândurile vânătorului util, ci și agriculturii. Această parte a broșurei este tratată cu o rară competență și precizie.

Ni se afirmă că grație unor metode perseverente s'a ajuns aproape la complectă exterminare a ciorilor în Ceho-S.ovacia; să fim noi oare mai puțin capabili de un efort, susținut de preceptele atât de practice și simple de aplicat, ca acelea din cartea D-lui Dr. Nedici ?...

C. G. Alexianu

Abțineți-vă în totdeauna de a trage, atunci când a comis câinele d-voastră vre-o greșală.

UNIREA FACE PUTEREA

STRANGETI-VA IMPREJURUL «UNIUNEI!»

Oficiale

Dispozițiunile Ministerului Agriculturii și Domeniilor No. 38.099, referitoare la stârpirea animalelor răpitoare prin otrăvă.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor a luat următoarele dispozițiuni, referitoare la stârpirea animalelor răpitoare prin otrăvă:

Deciziune:

Noi, ministru secretar de Stat ad-interim la departamentul agriculturii și domeniilor, în conformitate cu dispozițiunile art. 29 din legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânatoareii, publicată în Monitorul Oficial No. 167 din 27 Octombrie, 1921,

Decidem:

Art. I. — Stârpirea prin otrăvire a animalelor stricătoare și răpitoare nu se poate exercita, decât în baza unei autorizațiuni a ministerului agriculturii și domeniilor.

Asemenea autorizațiune nu poate obține decât proprietarul sau arendașul dreptului de vânatoare.

Pentru otrăvirea ciorilor însă, pot primi autorizațiuni și agricultorii.

Cererea adresată ministerului se încredințează inspectorului regional de vânatoare, împreună cu un certificat al primăriei locale, care atestă că petiționarul este proprietar sau arendaș al dreptului de vânat pe un teren din acea localitate, sau agricultor care dorește să otrăvească ciorile.

În cererea pentru autorizația de otrăvire petiționarul va arăta speciile animale ce dorește a distruge, pagubele ce suferă de pe urma lor și în mod precis și detaliat locurile unde se va așeza otrava.

Se va arăta în petiție dacă se distrug răpitoarele prin ouă otrăvite.

Va indica de asemenea numele paznicului de vânat care va face otrăvirea și pentru a cărui pricepere și prudență garantează.

În lipsa unui asemenea paznic priceput, sau fără garanția petiționarului sau dacă nu el însuși otrăvește, otrăvirea pe teren nu se va putea face decât de personalul însărcinat cu paza vânatului sau personalul silvic al Statului, pregătit pentru aceasta și delegat de inspectorul regional de vânatoare respectiv sau de șeful ocolului silvic, orice cheltueli urmând a fi suportate de petiționar.

Inspectorul regional înaintează ministerului cererea primită împreună cu avizul său motivat.

Ministerul decide asupra liberării autorizațiuni și a termenului valabilității ei.

Cantitatea de otrăvă aprobată se dă din depozitul aflat la dispoziția ministerului și se expediază prin poștă recomandată, în fiole pecetluite, la adresa inspectorului regional de vânatoare, împreună cu autorizația solicitată.

Prețul otrăvei, fixată de ministru, se achită la minister.

După dobândirea autorizațiuni, cu 10 zile înainte de a proceda la așezarea otrăvei, cel interesat va aviza în scris atât primăria locală cât și primăriile vecine, indicând în mod precis terenurile pe care urmează a se face otrăvirea.

În cazul când otrăvirea s'ar face cu ouă, primăria va îngriji ca aceasta să fie adus și la cunoștința copiilor, pentru a-i face atenți asupra pericolului.

Primăriile comunale sunt obligate a aduce la cunoștința publică punerea otrăvei în termen de 24 ore de la primirea avizului.

Cadavrele otrăvite (cai, boi, pasări, etc.) sânge, untură, ouă, se vor așeza pe terenuri neîntrebuințate la p sune și în nici un caz unde umblă porci de casă.

Otrava se va pune cât mai departe de drumurile de comunicație și în nici un caz la o distanță mai mică de 200 metri.

Locul unde s'a pus otrava se va indica printr'o tablă cu inscripțiunea: „Teren otrăvit“.

Obiectele sau cadavrele depuse pentru otrăvire vor fi strict supravegheate, autorizațiunea dând drept beneficiarului de a interzice persoanelor streine trecerea pe terenul otrăvit.

Dacă s'ar constata dispariția completă a obiectului otrăvit, dându-se ast-fel de bănuț că el a fost ridicat de cine-va, cel ce are răspunderea otrăvei va raporta de îndată cazul primăriei locale sau șefului postului de jandarmi.

Trecând durata otrăvirii, obiectele otrăvite se vor distruge cu desăvârșire prin îngropare și ardere, avizând despre aceasta autoritatea comunală locală și toate primăriile vecine în termen de 5 zile.

Ori-cine s'ar servi de otrăvă fără autorizație, sau nu va lua precauțiunile impuse prin această deciziune, se pedepsește, conform art. 15 și 89 din legea vânatului, cu amendă dela 100 până la 1000 lei, fără prejudiciul despăgubirilor civile pentru daunele sau accidentele cauzate prin neobservarea regulilor mai sus stabilite.

Art. II. — D-l director al vânătoareii este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei deciziuni.

Data la 2 Mai 1922.

Ministru ad-interim,

General de corp de armată

Artur Văitoianu

No. 709.

Formular privitor la cererea pentru obținerea dreptului de a otrăvi animalele răpitoare.

Domnule inspector.

Subsemnatul

proprietar
arendas al dreptului de vânatoare pe proprietatea
din comuna

judetului _____, am onoarea a vă ruga
ca, în conformitate cu art. 29 din legea de protecțiune
a vânatului și regulamentul vânătoareii, publicată în
Monitorul Oficial No. 167 din 27 Octombrie 1921, și
potrivit deciziunii ministeriale No. 38.099, publicată în
Monitorul Oficial No. _____ din _____
să binevoiți a aproba să pot otrăvi animalele răpitoare

Glav. A. Văitoianu - soorul lui Vlaicu Mattezeanu - are un fiu Vlad la Paris.

de pe terenul sus zis, având următoarele delimitări:

Cu otrăvirea este însărcinat paznicul de vânătoare pentru a cărui pricepere și prudență subsemnatul își ia răspunderea.

Otrăvirea se va face prin stricnină (sau fosfor, cianură de potasiu) și prin cadavre de și ouă otrăvite așezate în cuiburi artificiale.

Otrăvirea va începe în ziua de și se va termina în ziua de .

Pentru această otrăvire vă rog să-mi liberați, contra cost, cantitatea de grame stricnină nitrică (cianură de potasiu).

Cu stimă

D-Sale

D-lui Inspector regional de vânătoare din

MINISTERUL DOMENIILOR

Direcțiunea vânătoarei

Condițiuni de arendare a dreptului de vânat pe teritoriile comune

În conformitate cu dispozițiunile art. 10 al legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei dispunem că pe lângă celelalte condițiuni de arendare impuse de autoritatea prevăzută cu art. 8 al legii vor face parte integrantă din contract și următoarele:

1. Pentru teritoriile până la 3000 hectare la șes sau la munte se va întreține de către arendaș un păzitor de vânat special. În cazul când teritoriul este mai mare de 3.000 hectare va fi un păzitor pentru fiecare 3.000 hectare neținându-se seamă de fracțiunile mai mici de inclusiv 1.500 hectare.

2. În timpul iernei când zăpada acoperă pământul mai îndelungat, arendașul va face depozite de nutreț, după felul vânatului, câte un depozit pentru fiecare 150 ha. la șes și 1.000 ha la munte.

3. Arendașii vor lua toate măsurile și vor întrebuiți toate mijloacele pentru stărpirea fiarelor și păsărilor răpitoare.

Arendașii vor comunica la 3 luni prin scrisoare recomandată șefilor de ocoale silvice ale Statului precum și inspectorului regional măsurile luate și rezultatele obținute.

4. Vânătoarea cu caracter distructiv este cu desăvârșire oprită.

5. Pe o optime din suprafața întregului teren arendat nu se poate vâna nici odată.

6. Contraincovențiile de aceste condiții atrag după ele rezilierea contractului de arendare, iar arendașul va fi obligat să plătească și eventuala diferență de arendă ce s'ar obține la noua arendare a teritoriului de vânat.

p. Ministru, Inspectorul general al vânătoarei, *Dr. Gheorghe Nedici.*

No. 492.

Noile Permise de Vânătoare (pe anul 1922—1923)

Ministerul Domeniilor, Direcția Vânătoarei, a trimis următoarea circulație tuturilor prefectilor din țară:

Domnule Prefect,

În vederea începerii noului an vânătoresc, și în vederea executării dispozițiilor din legea vânatului, pu-

blicată în Monitorul Oficial No. 167 din 27 Oct. 1921, avem onoarea a vă înainta:

1) . . . . . permise de vânătoare, pentru anul 1 August 1922—31 Iulie 1923, purtând No. . . . . până la No. . . . . inclusiv (100 lei de fiecare permis).

2) . . . . . permise de port-armă: valabil pe același interval, purtând No. . . . . până, la No. . . . . inclusiv; (10 lei de fiecare permis)

3) . . . . . chitanțe pentru plata taxelor, pentru câinii de vânătoare, purtând No. . . . . la No. . . . . inclusiv (200 lei ogar, 100 copoi, 50 prepelicar).

Aceste permise și chitanțe le veți distribui solicitanților, în schimbul recipisei or de consemnarea sumei cuvenite pe baza legii și în conformitate cu legea și cu următoarele instrucțiuni:

a) Persoanelor, cari posedă permis de vânătoare valabil pe anul în curs, cu valabilitatea prelungită prin plata diferenței de taxă până la 31 Iulie 1922, le veți libera permisul pe noul an în schimbul celui vechi, care se va reține de D-v. și înainta ca act justificativ fără alte acte, observându-se ca în cursul anului să nu fi căzut sub dispozițiunile art. 41 și 42 din lege.

Pe permisul nou liberat veți nota numărul permisului vechi și autoritatea de unde emană. Pe permisul ce se liberează se va aplica fotografia solicitatorului, aplicându-se ștampila jumătate pe permis și jumătate pe fotografie.

b) Persoanelor cari nu posedă permis valabil pe anul în curs până la 31 Iulie a. c. le veți libera permisul, numai în conformitate cu dispozițiunile art. 41 și 42 din lege, pe bază de acte ce veți conserva și înainta acestui Departament.

Simultan cu liberarea permiselor de vânătoare, veți libera și permisele de port-armă în conformitate cu art. 49 și următorii din legea vânatului și în schimbul recepsei de consemnare a sumei de lei 10 de fiecare armă.

Nu se poate libera permis de vânătoare fără permis de port-armă.

În permisul de port-armă se va nota felul armei (cărăbină, armă de vânătoare, foc central, le fauchaux sau cu capse, calibrul ei, câte țevi are și dacă este posibil marca fabricii și No. de fabricație al armei, după declarația scrisă a suplicantului.

În zona armatelor, unde este nevoie de un permis special de a purta armă, liberat de autoritățile militare permisele de vânătoare și de port-armă se vor libera numai acelor persoane, cari posedă și permisul dela autoritatea militară.

No. acestui permis se va nota pe permisul liberat pe baza legii vânatului.

Făptul că cineva posedă permis de a purta armă dela autoritatea militară nu'l scutește de permisul de armă cerut de legea vânatului, pentru armele prevăzute în art. 49 și următorii din lege.

Dacă cineva posedă o armă supusă la plata taxei pe baza legii vânatului, însă declară în scris că nu va vâna nici odată cu dânsa, i se poate libera permisul de port-armă și fără permis de vânătoare, se va nota însă pe verso permisului liberat, că acea armă nu poate fi întrebuințată la vânătoare.

Chitanțele de plata taxelor pentru câinii de vânat se vor libera în schimbul recepsei de consemnarea sumei cuvenite în conformitate cu art. 55 din lege. În chitanța ce se va libera se vor trece semnamentele câinelui adică rasa pointer, bracetar, ogar, copoi etc, sexul, numele, culoarea și vârsta, după declarația scrisă a suplicantului.

Pe verso chitanțelor ce se vor libera persoanelor ce

plătesc taxe pentru copoi, se va nota că acele persoane nu pot vâna cu acei câini decât cu autorizarea scrisă a Ministerului de Domenii, Direcțiunea Vânătoarei, conf. art. 30 al. II al legii vânătorului".

Pe verso chitanțelor ce se vor libera persoanelor ce plătesc taxe pentru ogar, se va nota că „acel câine nu se poate întrebuița sub nici un motiv la vânătoare pe baza art. 30 din lege și sub pedeapsă prevăzută de art. 83, 1000—3000 lei amendă, iar în caz de reidivă, închisoare până la 3 luni.

Pentru orice lămuriri veți avea nevoie, vă rugăm a vă adresa acestui Departament.

— x —

Tot odată vă rugăm a atrage atențiunea funcționarilor însărcinați de D-v. cu liberarea acestor permise că sunt răspunzători de pierderea oricărui imprimat dintre acele trimise, cari sunt numerotate, cele rămase neîntrebuițate trebuind a fi restituite Ministerului odată cu conturile definitive la 31 Iulie 1923.

Odată cu această vi se înaintează 8 exemplare din legea Vânătorului.

(ss) Ministru,

(ss) Director

V. Dim. Chirculescu

N. Săulescu

D-lui Prefect al județului.....

Paznicii de Vânătoare

În urma unui referat al Direcției Vânătoarei, Ministeru de Domenii a hotărât împărțirea țării, din punct de veder al vânătoarei, în 14 regiuni de vânătoare și anume:

Vechiul Regat

Regiunea 1

coprinzând județele: Mehedinți, Gorj, Vâlcea, Dolj și Romanți.

Regiunea 2

coprinzând județele: Argeș, Muscel, Dâmbovița, Olt și Teleorman.

Regiunea 3

coprinzând județele: Vlașca, Ilfov, Ialomița, Prahova și Buzău.

Regiunea 4

coprinzând județele: Brăila, R.-Sărat, C. varului, Putna, Tulova, Tecuci și Fălciu.

Regiunea 5

coprinzând județele: Iași, Vaslui, Roman, P.-Neamț, Bacău, Suceava, Botoșani și Dorohoi.

Regiunea 6

coprinzând județele: Tulcea, Constanța, Durostor și Ciliacra

În Ardeal

Regiunea 7

coprinzând județele: Timiș, Caraș Severin, Hunedoara și Arad.

Regiunea 8

coprinzând județele: Bihor, Sălaj, Sătmar și Maramures.

Regiunea 9

coprinzând județele: Cojocna, S. Inoc Doboca, Bistrița Năsăud, Mureș Turda, Turda, Arieș, Alba inferioară.

Regiunea 10

coprinzând județele: Ciuc, Odorhei, Târnava mare și Târnava mică.

Regiunea 11

coprinzând județele: Trei scaune, Brașov, Făgăraș și Sibiu.

Bucovina

Regiunea 12

coprinzând județele: Câmpulung, Cernăuți, Gura Humului, Rădăuți, Storojineț, Suceava, Văscăuți, Vișnița și Zastovna.

Basarabia

Regiunea 13

coprinzând județele: Holn, Soroza, Bălți, Orhei și Chișinău.

Regiunea 14

coprinzând județele: Bender, Cahal, Ackerman și Ismail.

Ministerul a luat această hotărâre în interesul unei bune organizări bazat pe oferte numeroase de serviciu gratuit, din partea diferitelor persoane, cu bune situații sociale, cari sunt dispuse ca în mod onorific să dea tot concursul pentru stricta aplicare a Legii Vânătorului.

Această măsură a fost impusă de circumstanța că Direcția Vânătoarei nu dispune deocamdată de nici un fel de personal exterior, propriu, pentru executarea Legii Vânătorului în întreaga țară, a cărei aplicare interesează în special pe vânătorii ocioșii de vânt.

În același timp s'a dispus ca fiecare regiune să se împartă pe județe, numi du-se pentru fiecare județ un inspector județean onorific, cari prin ajutorul paznicilor de vânătoare onorifici, răspândiți aproape prin toate comunele din județ vor stăruî pentru stricta aplicare a legii, urmărirea braconajului și încasarea veniturilor Direcțiunii din diferitele taxe prevăzute de lege.

Vânătoarea rațelor

Ni se comunică că Direcția Vânătoarei a dat ordin Agențiilor Pescăriilor Statului de a nu permite vânătoarea de rațe decât cu începere de la 15 Iulie st. n. conform Legii Vânătoarei. Contravenienții vor fi dați în judecată.

Pentru Societățile de Vânătoare

Societățile de vânătoare din același centru sau localitate, din întreaga țară sunt rugate să convoace de urgență comitetele sau consiliile lor de administrație, care întrunindu-se și delibărând în comun, să se pună de acord și să ne trimească o listă de inspectori de vânt (pe județe) și de paznici publici ai vânătorului (pe comune), recomandați prin adresă în regulă și pe răspunderea acestor societăți recomandante, pentru a le înainta Direcției Vânătorului din Ministerul de Domenii, din care liste să se aleagă numărul respectiv de paznici jurați (deocamdată onorifici) pentru fiecare centru.

Societățile afiliate sunt rugate să dea o deosebită atențiune în desemnarea candidaților, nu numai din punct de vedere al competenței și onorabilității, ci și al activității rodnice și putinței de deplasare în circumscripția sa, ce este în măsură să desfășoare fie-care.

Așteptăm fără întârziere tablourile, în convine gerea că societățile de vânătoare, acolo unde există, sunt cele mai în măsură să cunoască persoanele chemate pentru îndeplinirea unei asemenea atribuțiuni de onoare. **COMITETUL**

După noile statute ale U. G. V. R. toate abonamentele la „Revista Vânătorilor” încep la 1 Aprilie și se sfârșesc la 31 Martie, fiind obligatorii pentru toți membrii Uniunii

Prin urmare trimeteți-ne fără întârziere atât

COSTUL ABONAMENTULUI LA REVISTA (50 lei anual) cât și COTIZAȚIA ANUALĂ.

(Vezi Statute art. 10--14)

ULTIMELE CLIPE

În ziua aceea era trist peste măsură și nu-și putea găsi astâmpăr. Simțea un gol imens în inima lui, pare că-l zgândărea un presentiment, iar baba îl toca fără milă, ținându-l de rău, că toată viața nu a făcut nimic, încât au ajuns la bătrânețe, să trăiască din mila altora.

În adevăr și se strângea inima, privind la sărăcia disperată din jurul lor. Un biet pat de scânduri, acoperit cu niște scoarțe vechi și murdare, cu câteva perne soioase acoperite cu un rest de macat de creton, eșit de soare și găurit. Sub pat un lighean de tablă ruginit și turtit în zece locuri, iar în colțul odăii o plită și câteva vase de bucătărie, murdare și afumate, că nu te puteai uita la ele; și toate celelalte lucruri la fel, până la cofa cu apă de lângă ușă, eu ulcica de tablă pe vremuri smălțuită, iar acum neagră, ruginită, cu o gaură în fund astupată cu un petic, ce sta indolentă pe marginea cofii, sprijinindu-se de perete.

Dar într'un fel baba aceea murdară și smultă avea puțină dreptate, fiindcă viața lor ar fi putut să se sfârșească altfel, dacă Conu Ghiță ar fi fost un om al cătărei. Fusese pe vremuri tipograf și avusese chiar o mică tipografie. Dar afacerea nu mergea bine, fiindcă d-lui mai totdeauna lipsea de-acasă și de! ...afacerea nu poate merge singură.

Ori avea de cercat o pușcă, ori de scos un câine, ori se ducea la vre-o vie din apropiere să angajeze un lucrător bun pe care nici odată nu-l găsea, ori mergea chiar să caute niște litere despre care auzise dela un prieten, ca s'ar afla nu știu unde, în fine cu o imaginație deosebită, reușise timp de aproape 40 ani, să scornească în fiecare zi un motiv nou, pentru a o putea șterge de-acasă.

Rezultatul a fost, că nici odată nu avea timp să se ocupe de tipografie și ca să n'o peardă a vândut-o altuia care avea timp. Ajunsesse la urmă, rar de tot, pe o zi de ploaie sau iarna, când omătul era prea mare sau viscoala, să meargă să lucreze câte ceva în fosta lui prăvălie.

Acum îmbătrânise de tot. Nu mai avea mult de trăit, nu mai spera și nici nu mai regreta nimic. Se blazase. Primea cu resemnare toate ocările, pe care i le arunca în față tovarăsa lui de mizerii.

Când însă câte o amintire plăcută, din acelea care îl făuseră odinioară să palpite, îi trecea prin minte, fața îi se lumina, iar privirea lui perdită în neant, strălucea de fericire.

În ziua aceea mohorâtă, stătea tăcut și abătut și nu răspundea nimic la toate împunsăturile babei. Aceasta după ce tolocăni vre-un ceas, eși pe-afară la aer, să mai capete putere de clănțanit.

Într-o clipă moșneagu se nviorea. Crăpă ușa să vadă în cotro a apucat baba și incredințându-se că a apucat-o pe după casă, se sui repede pe pat, luă din cui tolba și pușca, și cât ai bate în palme, dispăru în colțul uliței.

După ce merse o bucată de loc, până eși din raza primejdie, se opri și sprijinindu-se de un gard ca să mai răsuflă puțin, scoase din buzunar o bucată de petic murdară, care-i

ținea loc de batistă șiși șterse sudoarea de pe frunte și de pe gât.

Ereau orele 5, dar nădușala era încă mare și se simțea tare obosit, dar vânătorul găsește totdeauna putere ca să meargă înainte, vorba cea: „doar n'are să moară dintr'atâta”.

Pe la orele 6 ajunse la ogoarele dintre vie, de unde ani de-a rândul ridicase vânat, nu șagă. Coboră pe marginea unui hat, pe o miriște mare, nepăscută, și'n gândul lui parcă-l vedea sărind. Era acolo, îl simțea. Inima îi bătea ca la 20 de ani. Asta era lumea lui, viața lui..

În adevăr, nici nu ajunse la jumătatea ogorului și un șoldan ca de vre-o 4 luni sări cracanat, drept din marginea hatului și o șterse de-a lungul lui. Bătrânul se opri, ridică pușca și când se auzi detunătura, șoldanașul dispăru în miriștea mare și nepăscută. Soarele trimetea ultimele lui raze și desemnă în spatele vânătorului o umbră măreață. Singur în mijlocul naturii, superb și pitoresc, părea c'o stăpânește.

Ridică epurașul, îl netezi cu drag și'l puse în tolba. Se simțea însă tare obosit. Lăsă dar ogorul și se îndreptă spre șipotul lui Matei, care era la vre-o 50 m. mai la dreapta, sub o salcie bătrână și pletoasă. Se răcori eu o gură de apă și se întinse jos pe iarbă, răzimat de un mal, ca pe vremuri, când aștepta pe Mărioara.

Inima îi se strânse de durere. Săraca Mărioara, murise de vârsat în chinuri mari. Săraca! Cum se îndurase Dumnezeu și o ieie așa de cuminte și de frumoasă cum era ea! Fusese prima și poate singura lui dragoste. Era fata unui podgorean de pe coasta din față. Ruinele casei se văd și acum. Pe atunci era o casă veselă, albă, strălucitoare, cu bătătura măturată în fiecare zi, cu straturi de flori și zarzavat plivite de jur împrejur. Azi e o ruină fără acoperământ, înecată în dudăe.

Parcă o vede și azi, pe Mărioara lui de altă dată cum venea la șipot după apă, ca un vis, mândră, cu sânul săltăreț în cămașa albă ca hârtia, și cu fața plină de bunătate și de lumină, când îi răspundea „mulțumim D-tră”, la „bună dimineață” ce i da el.

Luni de zile a venit în fiecare dimineață, în zorii zilei, și o aștepta, ca să-i poată spune „bună dimineață”, făpturei lui Dumnezeu celei mai dulci și mai dezmerdate de soare. Salcia pletoasă a cunoscut cea mai duioasă idilă din vremurile acelea, iar după moartea, Mărioarei și potul lui Matei, a dus departe lacrimile amare, pe care luni de zile, în fiecare dimineață, disperatul îndrăgostit le vărsa în unda lui limpede.

Amintirea aceasta îl apasă încă și acum, după 40 de ani. Oțtează și se scoală să plece, căci soarele apusese după dealul din față. Zarea trimetea ultimul ei zâmbet de lumină printre spicurile de păpușoi, iar păsările prinseră a ciripi și a se îngământă printre crengile salciei pletoase.

Nici odată însă nu-i fusese așa greu ca acum. O înțepătură în inimă îl făcu să mai zăbovească câteva clipe. În fine plecă. Ajuns la marginea viei lui Conu Alecu, dădu să sară șanțul, căci era mai scurt drumul prin vie, dar nu reuși, și atunci o luă prin șanț la deal. Se cățăra cu mâinile și reuși să se sue pe mal, dar o nouă înțepătură, mai puternică de data asta, îl făcu să peardă o clipă respirația.

Se culcă pe marginea șanțului, ca să se mai odibnească. Și aduse aminte de Mărioara, când blândă și nevinovată îi strecura mâna pe după cap, și inima lui fu cuprinsă de o fericire fără margini. Zâmbi mulțumit și nu-și mai aduse aminte de nimic.

Păsărelele care un moment fugiseră speriate, începură din nou a se grămădi printre spinii gardului, mierlele începură din nou a turlui, câte-va furnici grăbite începură a se plimba pe fața celui adormit, iar un bondar curios, după ce dădu câte-va târcoale, dispăru în întuneric.

Liniștea desăvârșită se întinse peste tot; nici câinii nu mai lătrau în depărtare. O singură privighetoare fredona duios din vârful unui ulm bătrân, în timp ce luna privea mirată la bătrânul vânător, adormit pentru totdeauna, cu zâmbetul fericit pe buze...

Avis d-lor Membrii

Iu urma circulării D-lui M. D. Scraba, trimeasă la toți membrii Uniunii și semnată în mod abusiv de D-sa „Consiliul de Administrație“ (?) am primit noi numeroase reclamațiuni și denunțuri, chiar pe verso acelor circulări, cari mai de care mai surprinzătoare, referitoare la abuzuri făcute de Dl. Scraba cu materialele de vânătoare vândute și sumele de bani trimise D-sale către membrii Uniunii. De asemenea primim denunțuri iscălite, în care ni se aduce la cunoștință o mulțime de abateri grave făcute de D-sa, mai cu seamă în ce privește distrugerea și exterminarea vânatului din anumite localități pe unde a vânat.

Fiind sezisați de numeroșii membrii ai Uniunii de a ancheta în această direcție, rugăm pe toți membrii Uniunii, față de cari răspunderea noastră morală se află angajată, să ne concentreze la sediul „Uniunii“ B-dul Carol 30 toate eventualele reclamațiuni, pentru a lua măsurile ce ne vor dicta împrejurările.

Tot deodată facem apel la indulgența tuturilor membrilor „Uniunii“, în cea ce privește neregularitățile pe care le-ar avea de obiectat „Uniunii“, însă care sunt în mod exclusiv impuțabile D-lui Scraba, fostului Secretar General, cărui i se încredinșase gestiunea.

Putem asigura onor. Membrii ai „Uniunii“ că pe viitor nu se vor mai întâmpla asemenea neregularități.

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE

Președinte Dinu R. Goleșcu

* * *

În județul Ialomița, comuna Mărculești a luat ființă Societatea Vânătorilor „Mistrelul“ cu d-l Locotenent Ciuleiu Teodor, Președinte, d-l Aurel Comșa, Vice-Președinte, Ionel Th. Dumitrescu casier, d-l Gheorghe Nițescu secretar, Maiștri de Vânătoare d-l Ștefan Davidescu și Călin Bucur, membrii fondatori 30.

A APARUT:

Ocroțirea vânatului util

PRIN

Distrugerea dușmanilor lui

de Dr. GHEORGHE NEDICI

Se află de vânzare la Minist. de Domenii și la toate librăriile

Din informațiuni oficiale s'a constatat că până în prezent în comuna Jazu județul Ialomița s'a trecut în tabloul de recesămînt 146 Ogari și mai sunt de trecut Ogarii Corci.

Dl. M. D. Scraba și... protecția vânatului!

O scrisoare semnificativă.

Președintele nostru D-l Dinu R. Goleșcu, a primit următoarea scrisoare:

Bernard Caravia
Urziceni

Urziceni 20 Mai 1922

Stimate Domnule Goleșcu,

Am rămas stupefiat primind a II-a Revistă (în verde) semnată de D-l Scraba; această Revistă am înapoiat-o chiar azi D-sale.

Astăzi suntem conduși, noi vânătorii bătrâni, de omul care a comis adevărate sălbăticii în timpul și înaintea sezonului la potârniche; a fost și este capabil de toate.

Dacă din împrejurări independente de voința mea, nu voi putea fi Vineri 26 Mai la București, veți avea scrisoarea mea de unde veți vedea cât de neomenos s'a purtat D-l Scraba în timpul șederei sale la Cioara (Ialomița) și cum acest om, care trâmbița și dădea poșete pentru protecția vânatului, a distrus atât de sălbatec într'un singur an, tot ce noi am conservat și apărât de ani de zile.

Colegul nostru comun, D-l Geörgescu, agronom local, care va fi la București la 26 Mai va expune tot ce a făcut D-l Scraba.

Un vechiu vânător, cu care D-l Dinu C. C. Arion a făcut primul pas la prepelițe (Com. Fântânele 1898).

Cu stimă și dragoste colegială

(ss) B. Caravia

Fără comentarii...

O SCRISOARE DIN CÂMPINA

„Revistei Vânătorilor“

Str. Sărindar 22 București

Câmpina 23 Aprilie 1922

Câți-va vânători din Câmpina regretăm că s'au sfârșit spicuirile din autori străini, publicate de D-l Alexianu în interesantul său articol „Down“!

Poate că am mai citit câte ceva în materie de dresarea câinilor de aret, însă Domnul Alexianu, cunoscând, fie lipsa totală de metodă a unora, fie metoda greșită, după care se conduce majoritatea vânătorilor noștri, a complectat învățămintele autorilor străini cu observațiuni originale și sfaturi ce se pot aplica la țara noastră; deci localizând cu totul o doctrină, care în țările apusului a dat roade frumoase.

Mulțumim Domnului Alexianu pentru folositoarea D-sale operă și totdeodată îl înștiințăm, că în Câmpina o tânără elevă de sânge celebru a urmat în totul prescripțiunile faimosului „Down“ și astăzi putem afirma, că se prenumără printre exemplarele de tot rari. Eleva se numește „Meta“ și aparține profesorului ei, D-l Damaschinescu.

C. Stănescu

Directorul Rafineriei „Steaua Română“

Corespondența revistei

Soc. Vânătorilor „Crângul”, București.—Mulțumim pentru denunțul Dv. Am deferit cazul Direcției Vânătoarei, care va lua de urgență măsurile legale.

Soc. Vânătorilor din Ibaștalău.—Relativ la întrebarea ce ne faceți în privința vânătoarei cu copoii, care în principiu trebuie evitată, puteți cere un permis anual la Direcția Vânătoarei, din Ministerul de Domenii.

Zeia „Dana”, Soc. Vânătorilor din Craiova.—Am primit toată corespondența Dv. (4. IV, 5 și 17 V, crt.) însă am întârziat cu răspunsul pentru motivele care le-ați priceput. N'ați înțeles însă uzurparea făcută de fostul Secretar General D-l M. D. Scraba, publicând numărul 2-3 (copertă verde). Din conținutul prezentului număr sperăm că veți fi definitiv lămurți.

În ce privește permisul de vânătoare, urmăriți dispozițiunile Ministerului de Domenii, pe care le publicăm în acest număr.

Abonamentele au expirat toare. Citiți Statutele noi ale U. G. V. din prezentul număr, relativ la „Revista Vânătorilor” și trimiteți-ne de urgență lista abonaților or D-voastră și costul respectiv.

A. Gheorghiu, ofician, Inspectoratul P. T. T.—Foarte abonamentele „Revistei Vânătorilor” au expirat la 1 Aprilie a. c. Bine-voiți a reînnoi. Vom ține seamă de schimbarea adresei.

D-l D-r A. Geoșescu.—Mulțumim pentru cele ce ne semnalăți. Am transmis observațiile D-v Inspectoratului Vânătoarei care va da curs reclamațiilor.

Soc. Sportivă „Avântul Uniunii” Focșani.—Consiliul a aprobat afilierea Secției de Vânătoare a Soc. D-v la „U. G. V. R.” și vă aduce mulțumiri. Vă rugăm să ne expediați și taxele de cotizație și abonament la Revistă.

D-l I. Chișescu, șef de echipă C. F. R. (Romanați). Am luat notă de denunțul D-v și am dispus cele de cuviință.

„Vulturul” Soc. Vânătorilor din Basarabia.—Am înaintat reclamația D-v D-lui Inspector General al Vânătoarei.

Pentru lămurirea întrebărilor ce ne puneți citiți noile noastre Statute din acest număr.

J-Sergent Marin E. Voicu.—În prezent sunteți de drept păzitor al Legei Vânătorului. Când vă veți libera, la toamnă, cereți prin Soc. „General Dragalina” din Vlașca să fiți numit Păzitor Public, care se va adresa Direcției Vânătoarei.

D-l Colonel A. Târășescu este rugat să ne trimeată taxele de înscriere și abonamentul la „R.—V.”.

Soc. Vânătorilor Români din Bălaj.—Am intervenit la Minister pentru adresa D-v din 28 Martie a. c.—Mulțumim pentru felicitări și așteptăm cu bucurie contribuțiile D-v la materialul vânătoresc.

Colonel E. Șendrea, Târgoviște.—Nu putem fi răspunzători de nimic ce se trimite în Str. 13 Septembrie 85. Răspundem însă la tot ce ni se adresează — chiar dacă nu cadreză cu vederile noastre — corectitudinea fiind devisa noastră. Luăm notă de schimbarea de adresă.

Președintele Teodor Mormăuș, Șimănești-de-Jos.—Constituiți-vă în Societate conform legii și afiliați-vă la „Uniune”.

Soc. Vânătorilor „Crângul” București.—Am înaintat propunerea D-v relativă la D-nii Locot. I. Diaconescu și Petre D. Chirovici, Minist. de Domenii, Dir. Vânătoarei.

D-l Horia C. Bucovineanu.—Citind prezentul număr, suntem convinși că veți eși din dilemă.

Soc. Vânătorilor „Vulpea” Iași.—Am propus Direcției Vânătoarei pe D-nii membrii ce ne recomandați prin Adresa D-v No. 55.—Recrutați-ne Abonamente.

D-lui Nicolae Bobancu-Junior.—Mulțumim pentru comunicarea D-v. Am luat toate măsurile.

Soc. Vânătorilor din Baia-Mare și Jur.—Luați cunoștință de Statutele noastre și conformați-vă.

D-lui Peire Fabris.—Am înaintat cererea D-v Direcției Vânătoare. Intervenți pe lângă Societatea D-v „Piatra Craiului” pentru a se afilia la „Uniune” și a recruta abonamente, punându-vă astfel la curent cu cele ce se întâmplă la centru.

D-l Const. V. Cucu.—Am luat notă de schimbarea adresei și am înaintat cererea D-v Direcției Vânătoarei.

Soc. Vânătorilor „Solmul” Dolj.—Am comunicat doleanțele D-v Direcției Vânătoarei. Se va ține seamă de recomandațiile D-v.

Societatea Vânătorilor „Căprioara” din Caransebeș.—La ce adresă ați trimis abonamentul pentru „R.—V.”? În caz de n'ați primit încă revista repetați cererea D-v., indicând încă o dată numele abonaților, și primiți scuzele noastre. Puteți trimite și restul. Citiți bine indicațiunile din numărul de față.

D-lui G. Răzescu.—Căpitoarele propuse în Adunarea Generală a Societății D-v nu le putem publica, până nu vor deveni efective și votate de comitetul D-v. Vă putem însă asigura de pe acum că corespund vederilor noastre și vă vom da tot sprinjalul. În ce privește paznicii publici, veți constata în curând că aceleași sunt și vederile Direcției Vânătoarei. Așteptăm donațiile ce ne-ați votat.

Soc. „Zeia Diana”.—Relativ la adresa D-v No. 10-11-13. Procesul-Verbal nu-l vom putea publica decât în No. viitor,

prezentul fiind supraincercat. Privitor la punctele care ne interesează, veți vedea că anticipați asupra unor chestiuni fie deja rezolvate, fie pe cale de rezolvare, dar asupra cărora suntem din fericire de acord. Veți găsi soluția în prezentul număr. Pentru rest sunteți rugați să nu vă impacientați. Eră de asemenea inutil deranjarea D-lui Președinte pentru a veni la București deoarece ce numărul de față vă va lumina pe d. plin. Expediem anticipat revista domnilor a căror adrese ne trimiteți. D-lor sunt rugați să ne achite de urgență abonamentul.

Vă felicităm vânătoarește pentru râvna cu care vă amenajați și vă promitem să vă susținem din toate puterile, îndată ce ne va îngădui acest lucru munca sterilă la care ne obligă deocamdată subminătorii „Uniunii”!

Soc. de Vânătorie „Vulturul” T.-Măgurele.—Darea de seamă a Ad. Gen o vom publica în No. viitor, din lipsă de spațiu.

MICA PUBLICITATE 1)

VAND căteva pointeră de 1 an dresată complet, rasă curată.

VAND ori schimb pușcă Hammeress calibru 12, țevile Krupp 3 inele, în locul unei Greener, Scott, Drilling, calitate superioară. C. Răzescu, Doamnei 26, Craiova:

POINTER cu brac, etate 6 luni, rasă fină, dresaj de casă, de vânzare. A se adresa D-lui Barbu la Tiparul Românesc, Str. Sărindar 22.

DE OCAZIUNE la Georgescu & Fiu, Ca'ea Victoriei 83

1) O pușcă hamerles cal. 16 două rânduri de țev Vilke Stuttgart. Prețul 10.000 lei.

2) Bn driling ejector nou cal. 15 G. Fuckert Prețul 12.500 lei.

3) O pușcă englezească cal. 12 Cocsvei Harizon Loodon. Prețul 11.000 lei.

1) CUVÂNTUL 1 LEU

Anunțuri

1/4 pagină 100 lei

1/2 " 175 "

1 " 250 "

Pentru Membrii Uniunii 5% reducere

BANCA DACIA TRAIANA

SOCIETATE ANONIMA

SEDIUL CENTRAL: BUCUREȘTI, Str. PARIS No. 12

TELEFON 3/19

Președinte: I. A. BERINDEI

Vice-Președinte: H. D. FULGA și Dr. I. COSTINESCU

Director General: A. PAUNESCU

Efectuează toate operațiunile de Bancă în general
Cumpără și vinde tot felul de efecte publice și face
avansuri pe depozit de valori

Emite scrisori de credit pentru străinătate
Primește depuneri de bani spre fructificare dobândă
de 5% (anual)

Se însărcinează cu orice fel de operațiune de Bancă în
condițiuni avantajoase

PACURA-ROMANEASCA

SOCIETATE ANONIMA ROMANA

Capital Social deplin varsat lei 15.000.000

SEDIUL:

BUCUREȘTI — Strada Paris No. 12

— TELEFON 3/19 —

SONDE, RAFINARIE ȘI

EXPORT DE PETROL

Domnii Vânători,

Pot comanda toate Articolele de Vânătoare în ceea ce privește curelăria.

Se execută în mod artistic la atelierul de Curelărie

M. Soglu & S. Berbec

Strada 13 Septembrie No. 65, vizavi de Cazarma Cuza

Tocuri de armă, Genți de Vânătoare, Car-tușiere, Zgârzi-Lese, Jeanperi, Curele de arme, Botnițe de câini, Cravașe împletite, Port bagaje, Roch, Sacuri și orice articole privește această artă.

Cu prețurile cele mai convenabile

„NAȚIONALĂ”

FONDATA LA 1882

SOCIETATE GENERALA DE ASIGURARE Capital de Acțiuni deplin vărsat Lei 1 000.000 — Fondul de rezervă deplin vărsat
— Lei 42.549.824,17 — Daune plătite dela fondarea Societății Lei 147.000.000 —**„NAȚIONALĂ”**

PRIMEȘTE ASIGURĂRI ÎN RAMURILE

INCENDIU GRINDINA ȘI TRANSPORT ..... ASIGURARI ASUPRA VIETEI

în condițiunile cele mai avantajoase

Caz de moarte, Supraviețuire, Zestre, Rente viagere, etc.**Asigurări contra riscurilor de războiu în
ramurile de „VIAȚA” și „TRANSPORT”**

Informații la sediul social: STRADA PARIS No. 12 (Palatul Societății)

Reprezentanții generali pentru București: D-nii O. A. MARCUS și S. OSIAS

STRADA PARIS No. 12

— AGENTII ÎN TOATĂ TARA —

HELLEN

R. F. CURIONE & Co.

SOCIETATE ÎN COMANDITA

BUCUREȘTI. — Bulevardul COLONEL MIHAIL GHICA No. 34. — BUCUREȘTI

IMPAERI DE ANIMALE SI PASARI

Preparațiuni științifice
pentru Istoria Naturală.

Preparațiuni speciale
de piei pentru blănuri,
capete, covoare, etc., etc.

Preparațiuni anatomiche
ale organelor interne ale
animalelor.

S C H E L E T I

EXECUTA DUPA CELE MAI NOI METODE

CUMPARARI ȘI VANZARI DE **BLANURI**

PREPARATIUNI SPECIALE PENTRU EXPORT

CHASSE & PECHE

L'un des organes spor-
tifs les plus répandus.

∴ CHASSE; CHIENS; PECHE; HIPPOLOGIE; AVICULTURE; etc. ∴

DIRECTION: . Avenue de la Toison d'Or. BRUXELLES (Belgique)

DEMANDEZ NOS SPECIMENS

Atelierele „Tiparul Românesc”

Strada Sărindar No. 22, București

Executa ori-ce lucrari în aceasta branșe

THE VARS GAME FARM

Proprietar: EDGARD MARQUAIS
 VARS-Charente-FRANCE

FAZANERIE DE PRIMUL RANG
MONGOLICO PURS — CHINOIS PURS — CROISÉS MONGOLIES — à COU NOIR

Sistem special pentru creșterea și îngrijirea vânatului în parcuri izolate, lungi și mobile unde aerul și soarele, care distrug microbii atâtor boale, se găsește pretutindeni. Sborul fazanilor mei fiind liber sunt în totdeauna sănătoși și viguroși. — instrucțiuni tehnice relative la creșterea și reproducerea vânatului se dau gratis tuturor clienților.

OUA GARANTATE

De vânzare la toate magazinele de coloniale și cofetării din țară

Banca Generala a Țării Românești

Capital lei 60.000.000

Rezerve lei 47.000.000

SEDIUL CENTRAL

BUCUREȘTI .-. Strada Lipscani, No. 12

SUCURSALE:

Braila, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova,
 Galați, Giurgiu, Ploești și Turnu-Magurele

Efectueaza toate operațiunile de Banca în general

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

D-1 C. Manolescu-Râmniceanu, Președinte ;

D-nii : Principele Stirbey și Jacques M. Elias,

vice-președinți ;

D-nii : M. Antonescu, Henry Catargi, Dr. I. Costinescu, I. Calimache, C. G. Dissescu, I.

G. Duca, I. Hurmuzaki, V. Goldiș, T. Ioncu,

I. Mitilineu și Dr. C. D. Creangă, membrii.

ELITA SOCIETATEI

CUMPARA AZI NUMAI

CIOCOLATA

CACAO

BOMBOANELE

BERINDEI

De vânzare la toate magazinele de coloniale și cofetării din țară

ADRIANO M. MERCENARO

SALITA BATTISTINA 20/11
Genova (Italia)

Export: de arme, munițiuni, articole de vânatoare și orice produs italian — **Import:** de animale vii, conserve, cereale și toate produsele solului

INGRIJIRE SPECIALĂ PENTRU TRANSPORT

JULES SIMON

Comerciant de grâne :: Horticultor diplomet al Statului
FUNISORUL CURȚEI REGALE

Cepe de flori de Olanda

Consultați Catalogul special ce se trimite gratis la cerere

Depozit de produse Spratt's

:: 199, Piața Gudule 1, Bruxelles (Belgique) ::

Crescătoria di Veglio

Piața Raggagi 2/4. — GENOVA (ITALIA)

Specia'ă pentru creșterea și comerțul câinilor
de toate rasele, tineri și dresați

Câini de vânatoare, de lux, de pară

Pointeri, Braci, Griffoni Spinone, Seteri, câini p:
:: vulpi, câini ciobănești, Bulldogi francezi, etc. ::

PREMIAȚI LA MAI MULTE EXPOZIȚIUNI

Ingrijire deosebită la transport

INSTITUTUL DERMOPLASTIC-ZOOLOGIC

PENTRU ÎMPĂIERE

ILLOIBITAR:

IOSIF ENACHESCU-MUSCEL

27, Strada AVEVIC 27, (prin Șoseana Kiseleff)
(Casa proprie — Telefon 1 2/3)

Primește tot felul de animale pentru naturalizat (împăiat) cari se vor executa după cea mai nouă metodă dermoplastică. Primește piei de animale pentru argăsit și prepararea lor ca: covoare, capete, etc. Pentru muzeele școlare, furnizează tot felul de obiecte zoologice necesare studiului istoriei naturale.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20%.

ATELIER DE ARMURARIE

CĂLIN CURCĂ

(1) st 15 ani în atelierul E. BUCHMANN)

Aduc la cunoștința Onor. Clienței mele, precum și tuturor persoanelor vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada TURCULUI No. 3

și mă pot angaja a executa orice lucrări și reparațiuni privitoare la arme de vânatoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc., cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20%.

ELITA SOCIETATEI

CUMPARA AZI NUMAI

CIOCOLATA C A C A O BOMBOANELE BERINDEI

Se vândare la toate magazinele de coloniale și cofetărilor din țară

ADRIANO M. MERCENARO

SALITA BATTISTINA 2011
Genova (Italia)

Export: de arme, muniții, articole de vânzătoare și orice produs italian — **Import:** de animale vii, conserve, cereale și toate produsele solute

INDICARE SPECIALĂ PENTRU TRANSPORT

JULES

PREȚUL 10 LEI NUMARUL DUBLU

la di Veglio

GENOVA (ITALIA)

Cepe de Ibrri de Olanda

Deosebit de frumoase și de sănătoase pentru la cărora
deosebit de produse Soratta
deosebit de frumoase și de sănătoase pentru la cărora

Specia 8 pentru creșterea și comerțul câinilor
de toate raselor, tineri și deosebit
Câini de vânzătoare, de lux, de poartă
Polaris, Brazil, Grifonul Spinours, Setzer, câini
de vânat, câini cu băncuți, Bulldogul francez, etc.
— PREMIAȚIA SAU MULTE EXPOZIȚIUNI
la toate celebritățile la trans. etc.

INSTITUTUL DERMOPLASTIC-ZOOLOGIC PENTRU ÎMPAIERE

VISA ENACHESCU-MUNCEI

Tratament de artă de animale pentru
răni, ulcere, etc. și de vânzătoare
deosebit de frumoase și de sănătoase pentru la cărora
deosebit de produse Soratta
deosebit de frumoase și de sănătoase pentru la cărora

ATELIER DE ARMURARIE CĂLIN CURÇA

Adre la vânzătoare. Oport. Clientele
deosebit de frumoase și de sănătoase pentru la cărora
deosebit de produse Soratta
deosebit de frumoase și de sănătoase pentru la cărora

Strada TURCULUI No. 3
și nu pot săgeți și săgeți orice fel de
rețetă de vânzătoare și de produse
deosebit de frumoase și de sănătoase pentru la cărora
deosebit de produse Soratta
deosebit de frumoase și de sănătoase pentru la cărora